

DET GODE LIV

Tom André Rusnavn-Tveit
ROMAN

DET GODE LIV

Tom André Rusnavn-Tveit

DET GODE LIV

1. utgave

Bind 4

Gudleik Aurelius Forlag

Originaltittel: Det gode liv
Forfatter: Tom André Rusnavn-Tveit
Gudleik Aurelius Forlag

ISBN 978-82-94114-03-0
© Tom André Rusnavn-Tveit, Strandvik, 2024.

1. utgave

Dersom boken inneholder skrivefeil eller andre språklige feil, er formålet at dette skal rettes til fremtidige utgaver eller utgivelser.

Denne boken er beskyttet av åndsverksloven og eventuelt andre lover, og det må ikke kopieres fra denne boken i strid med lov, da dette kan medføre straff.

DEL 1

1

Vaner

Gudleik Aurelius og Cecilie gikk en tur sammen. De to hadde begge to en interesse av å lagre øyeblikket, og ville det sammen.

På en tykk sti som kunne blitt kalt for vei, var de kledd for mange hyggelige besøk på ulike poster langs veien der de kunne ta bilder og lage det behagelig til. Det ene stedet der de skulle innom var der en benk, et annet sted var der et lite stup, med mulighet for litt spenning, og en elv skulle de passere som gav et kraftig inntrykk av bevegelse og strømninger. Det var vår. Et mildt vær som får de aller fleste til å havne inn i det fysiske. Så en kanskje får lyst til å dunke litt lett i et tre, trekke opp noen gresstrå, se litt på insektene, ha med seg en hund eller et annet kjæledyr å kommunisere med, løfte blikket og se på himmelen og været, og ane vinden, brisen, i alt. Ved alt.

Gudleik Aurelius så litt på Cecilie når hun gikk til et punkt for å ta et bilde. Hun var glad, lett.

- Er du klar? spurte Cecilie.

- Ja, sa Gudleik Aurelius.

Etter en kort stund som hun tok bilde av Gudleik Aurelius, sa hun:

- Sånn.

De to gikk videre. Cecilie kysset Gudleik Aurelius på kinnet.

Flinkhet

Det var en vakker sommer. Trærne hadde sine sider ved seg og det hadde alt annet av natur.

Naturen er guddommelig ville Gudleik Aurelius fortelle de andre. Det var slik at alt i naturen er for det guddommelige. For de eller den som har skapt den. Nå finnes ikke lenger de som ikke er guddommelige var noe av det Gudleik Aurelius ville påminne om.

- Naturen er vår og den er guddommelig, sa Gudleik Aurelius.

Han satt sammen med en venn, der de hadde tenkt å snakke sammen en stund der de hadde et emne som var viktig og en del andre emner som var greit å heve blant dem. Naturen var der for dem. Greinene breier seg over kroppene der de satt ved en bjørk og en del andre trær og busker. De kunne lene seg til en litt tryggere posisjon, men naturen omfavnet dem som om en guddommelig handling som fortalte dem om at det var dem som hadde reddet naturen. Fra det onde som før hadde vært en del av verden der planeten var. Gresset hilste dem ved føttene og skinte solen til dem med som om et smil. Som om et glis nærmest uten noen røde bloddråper av krig eller bytte ved seg. Et gratis, godt og gratulerende smil som skinte fred og suksess til dem.

Aurelius var ikke den som var mest opptatt av natur, men den var en del av seieren. Livet i det gode, det

seirende. Naturen var Gudleik Aurelius sin mest av alt. Av alle på jorden. Det var Gudleik Aurelius og hans lag som hadde vunnet planeten. Vunnet jordkloden.

Langt fra stod et av forsamlingshusene de hadde satt opp i nærheten. Der var det onde, teksten og minnene om det onde låst inn i avdelingen langt fra det unge og det lekende og det valgte.

- Alt dette er vårt, sa Gudleik Aurelius og smilte lett.

- Og det mest av alt ditt Aurelius, sa vennen.

Forbli

En enorm gryte.

Alle barna var med. Gudleik Aurelius og Cecilie stod på hver sin side. Bonden de besøkte skulle vise hvordan han produserte melk.

- Sånn ja, sa Oluf O.

- Ja, det er ikke så mye annerledes, sa bonden til Olav O.

Bonden stod og rørte med en stor åre i en enorm gryte.

Gudleik Aurelius og Cecilie tok seg en tur ut for å se på gården, mens barna ble igjen inne med bonden for å se mer av produksjonen.

Bonden fortalte mange ulike kunnskaper til barna.

Gudleik Aurelius og Cecilie gikk helt til den ene enden av gården. Det var et pent stup der, der en kunne se helt ned til havet som lå en del meter lenger nede. Steinene lå nedover den korte fjellsiden. Det var et lite område der med en benk og de satte seg ned. Aurelius lente seg tilbake og så litt på Cecilie.

Inne i lokalene der de produserte melk var bonden og så kom barna med flere spørsmål. Det var en hyggelig tid med læring og opplevelser. Melk i gryter og melk i kabler, ledninger.

Utenfor kom Aurelius og Cecilie omsider, og bonden gjorde alt slutt, så barna gikk ut til foreldrene.

- Takk for en hyggelig omvisning, sa Aurelius før de gikk.

- Hyggelig at dere kunne komme, sa bonden.

- Ha det godt, sa Aurelius.

- Ha det godt, sa bonden.

4

Lærdom

Hagan Magn og Harold var på en tur. De skulle være sammen en stund på ettermiddagen og gikk til en butikk for å hente noen varer.

- Hva synes du egentlig om meg som eldre bror? spurte Harold.

Hagan Magn tenkte litt og visste at han kunne være ærlig.

- Jeg er fornøyd med det som du er for meg, sa Hagan Magn.

Harold og Hagan Magn gikk videre etter at de hadde avsluttet emnet.

Varene de skulle hente var til en del måltid de hadde planlagt å ha hjemme. Foreldrene skulle ikke være der, og de hadde derfor fått lov til å hente varer og lage mat selv, og da akkurat det de ville. Det var ikke så ofte det var nødvendig. Hagan Magn, Harold, Oluf O. og Bjørn-Leif var fire brødre som ofte fikk god mat av foreldrene og de hadde det veldig fint sånn sett. Frokost, lunsj, middag, kvelds var vanlige måltid. De hadde en god standard, og tenkte ofte på det, da de hadde fått en del samtaler med foreldrene om at det ofte var fint å tenke litt over hvor godt en hadde det i livet.

- Jeg gleder meg til det å komme tilbake til hjemmet, sa Hagan Magn.

- Jeg også, sa Harold.

De begge gledet seg til det som de skulle gjøre hjemme og snakket litt om det på veien.

Trening

Cecilie skulle på trening med en venninne.

De kjørte sammen. Cecilie hentet venninnen. Det var gode seter i bilen. Venninnen merket det når hun satte seg ned i bilen.

- Gode seter, sa venninnen.

Cecilie tenkte seg litt om da hun holdt på med å undre seg over noe.

De to kom frem til stedet der hvor de skulle trene. Det var litt grått vær ute. Varmt inne, og da behagelig, som en kunne merke seg når en kom fra det litt sure og kalde.

Garderoben kom de til og gjorde seg ferdig i først. Treningsrommet var som planlagt ikke fullt og det var en god anledning til å få gjennomført økten som planlagt.

De fikk en samtale sammen om et emne de hadde tenkt en del på begge to:

- Aurelius er en god mann, sa Cecilie.

- Det er ham også som har innført det gode i verden, sa venninnen.

Cecilie tok den siste repetisjonen for øvelsen, og sa etterpå:

- Er det ikke bra?

- Når jeg tenker på ham så forstår jeg at det også er mange andre som tenker på ham, sa venninnen.

- Han er blitt en veldig samlende person, sa
Cecilie. - Og han har planlagt godt livet slik at det ikke er
noe problem for oss.

6

Filmene

Gudleik Aurelius, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Olaf O. Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie var hjemme sammen en kveld.

De satt i stuen og alle snakket sammen. Bjørn-Leif sa som vanlig veldig lite, men han sa noen ord han også.

Oluf O. ble veldig inspirert av noe han hadde sett litt før og de begynte å snakke sammen om film, og de filmene de hadde sett i det siste. Det var en vane det å se i media på de beste i verden. De som hadde de beste resultatene innenfor ulike emner og temaer.

- Har du sett denne? spurte Aurelius Cecilie.

Hun hadde sett filmen.

- Dette er den filmen som er best av alle på kloden i dag, sa Harold.

- Ja, det stemmer, sa Hagan Magn.

Bjørn-Leif gikk bort for å se på hvilken film Harold mente.

I hele ti minutter sa ingen noe. De alle satt med hver sitt og tenkte ikke noe videre over det. En kunne malt et maleri av det øyeblikket. En familie. Ro. Noe felles. En familie har behov for slike øyeblikk og foreldrene må kanskje til for å planlegge og utføre det. Ikke alltid skjer det at en er samlet på en slik koselig og trygg måte foruten.

Barna gikk til hver sitt etterpå.

7

Melk

Familien satt ved bordet på kjøkkenet. Et stort bord med lyse farger og en pen, behagelig form. Det var en glede det å sette seg ned ved bordet for alle i familien. Alle var glade hver enkelt for seg når de kom til. Alltid.

Sønnene til Gudleik satt på den ene siden og døtrene på den andre. Det hadde blitt slik da de snakket om noen emner som passet kun gutter og kun jenter henholdsvis.

Ingrid skulle på skolen litt tidligere enn de andre, så hun måtte være litt raskere ved bordet og hun tok glasset sitt opp til munnen og drakk resten av melken så de andre la merke til det.

- Jeg må gå litt tidligere enn dere, sa hun.

Det ble en del reksjoner og alle smilte når hun gikk fra bordet.

Ingrid var en jente som alle de andre var ekstra glad i. Hun var den eldste av døtrene til Gudleik Aurelius og derfor opptatt av at alle de andre i søskenflokket skulle ha det fint og visste det at ved å gi litt av seg selv så fikk alle sammen det litt kjekkere.

Bordet stod igjen sammen med alle de andre når Ingrid hadde gått til sitt. Ni glass stod igjen med litt melk i. Ett av glassene var tomt. Ingrid sitt glass. Og glassene var i en slags lystig dans på bordet og gikk opp og ned til

ansiktene til de som satt der. Gudleik Aurelius, konen og syv av barna.

Medisin

Det var på vei til et underholdende show Gudleik Aurelius, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie var når de fikk en veldig hyggelig samtale om underholdning:

- Ja, det er helt sant Hagan Magn, sa Aurelius.

- Jeg trodde faktisk at de beste var litt sånn overveldende med tanke på inntrykket en får når en møter dem, sa Cecilie. - Men det er helt merkbart at de har en god oppførsel og tenker på det beste hele tiden nå til dags.

Gudleik Aurelius så litt på Bjørn-Leif som laget noen lyder i baksetet.

- Alt i orden? spurte Aurelius Solveig og Astrid som satt ved siden av Bjørn-Leif og som han fikk et lite blick på samtidig.

- Alt bra, sa Solveig og Astrid i kor.

- Jeg tror jeg vil passe blant dem, sa Harold til de andre i samtalen.

Alle sammen tenkte seg litt om og sa ingenting på en om lag syv sekunder.

Bilen var tilpasset en kortere tur fra hjemmet og inn mot byen litt i utkanten av den ene bydelen ikke så langt fra der de bodde. Et godt vær å kjøre i og oppleve i. Noen skyer i den ene himmelretningen. En behagelig

frisk luft utenfor som Gudleik kjente på ved å åpne vinduet flere ganger.

- Jeg tror du kan bli en av de beste, sa Ingrid til Harold så alle de andre hørte det.

Måltid

Familien var på restaurant til middag, og de satt alle ti rundt et rundt bord slik at alle kunne se hverandre. Det var veldig hyggelig å sitte seg ned og bestille mat.

Bjørn-Leif gikk fra bordet, og koste seg for seg selv et sted i restauranten. Han hadde på seg noen gode klær som var passende for å leke litt også. Han ble kjent med noen andre den dagen.

Gudleik Aurelius hadde bestilt en fiskerett. Cecilie spaghetti. Harold en meny med hamburger og brus til. Hagan Magn samme rett som Harold. Olav O. hadde bestilt seg en suppe med noen rundstykker til. Bjørn-Leif hadde Gudleik valgt ut retten til. De fire jentene Ingrid, Astrid, Solveig og Marie hadde også bestilt hver sin rett selv.

- Veldig godt, sa Gudleik Aurelius i plenum.
- Ja, det var godt med mat, sa Harold.
- Jeg liker denne restauranten, sa Astrid.
- Vi har vært her nesten ti ganger, sa Solveig.
- Har du telt? spurte Hagan Magn.
- Ja, sa Solveig. - Eller jeg husker ikke helt nøyaktig faktisk, men nesten. Det er sånn nesten ti ganger.
- Ja, det er det, sa Astrid.

Bjørn-Leif kom tilbake til bordet og Cecilie nøyte øyeblikket av å se på Gudleik Aurelius som hadde fått bestemt at Bjørn-Leif som minstemann skulle få klare seg selv, og fikk ikke engang med seg at han kom tilbake.

10

Livsverk

Gudleik Aurelius var på besøk til en eldre mann som ville fortelle litt om livet sitt. Han hadde et langt liv bak seg, og var fornøyd med det som hadde skjedd i løpet av livet. Både privat og profesjonelt. Han mente at samfunnet nå var inne i en periode der det gode som moral rådet, og at han så lyst på fremtiden, fordi han mente at generasjonene nå ville forbli i det gode, og at alle barn helt fra tidlig av, helt fra fødselen av og inntil alderdommen, ville være gode. Han mente at menneskene gjennom hele livet ville ha et godt liv, og at ingen ville bli onde nok til at samfunnet ville forfalle, bli ondt.

Gudleik Aurelius satt med mannen på et senter for eldre. Den eldre mannen hadde også skrevet en bok som han fortalte en del om. Det var litt yr utenfor av og til, men ellers var det et pent og lyst vær utenfra der hvor de satt.

- Jeg gråter av og til når jeg tenker på hvilken godskap som nå innrammer menneskeheten, sa den eldre mannen.

Gudleik Aurelius satt og lyttet.

- Det er mange ting å tenke på om en forsøker det å forklare alt sammen og alle mulighetene, men det er sikkert det nå tror jeg at det gode vil råde og at det onde aldri kommer igjen, sa den eldre mannen.

Gudleik Aurelius ble sittende en stund til ved den eldre mannen, og syntes spesielt det var interessant da det akkurat på den tiden var slik at de eldre hadde begynt å få idéer om at samfunnet var i en slik periode der eldre begynte å få slike inntrykk.

DEL 2

1

Harmoni

Familien var i hjemmet, og Gudleik Aurelius satt i stuen og opplevde barna. Han brukte litt av dagen på det å være tilgjengelig i stuen. Cecilie holdt på med en del mindre handlinger i hjemmet og gikk av og til inn i stuen for å være blant de andre som var der. Harold, Oluf O. og Astrid var i stuen sammen med Gudleik Aurelius og de andre kom inn noen ganger tilfeldigvis da de var mest opptatt av andre ting, men alle kom altså innom og hilste på sin far. Gudleik Aurelius var veldig glad for det at når han først var klar for å være litt med barna så ville de også være med på det.

- Harold, sa Gudleik Aurelius. - Som min eldste sønn så håper jeg det at du vil ta ansvar for din egen utvikling, og at du blir en litt eldre blant oss mennesker.

Harold tenkte en kort stund samtidig som at han smilte, da Gudleik Aurelius sa det på en slik måte at det var for å ha noe å snakke om og at det var veldig godt kjent de to imellom at det var ønsket til Aurelius.

- Det skal bli, sa Harold. - Jeg vil ikke akkurat være en far for Hagan Magn, men det blir av og til muligheter for å passe litt på ham og ta valg for ham.

- Veldig bra, sa Gudleik Aurelius. - Dere to passer godt sammen.

- Ja, vi gjør mange ting sammen, sa Harold.

Cecilie kom inn med noe å spise.

Alle sammen sa takk til Cecilie.

Omgivelser

Barna og Gudleik Aurelius og Cecilie var ute på en tur. De gikk i noen åpne omgivelser i et område med mange fine naturopplevelser laget til av myndighetene. Det var ikke en klassisk park, men det var en del kultiverte områder, og en del natur.

Alle sammen var positive og vennlige til hverandre. Det var hyggelig prat, og opplevelser.

Cecilie hadde tatt med seg niste, og de satte seg derfor ned et sted der det var benker og bord tilgjengelig for besøkende.

- Jeg tenker allerede på neste gang vi skal her, sa Gudleik Aurelius. - Dette er kjekt!

- Ja, sa Harold. - Veldig god mat mor.

Strå fra marken ved siden av benkene bøyde seg litt i vinden, og raslet litt. Bare det en bevegelse og hendelse å legge merke til. Klippet gress der de satt gav fra seg en duft av det nyklippede og behandlede. Et tre laget en knirking ikke så langt fra, men ingen la merke til dette. Mange slike mindre forhold ved naturen og plantene kunne en merke seg i miljøet, og hver og en av de la merke til noe hver for seg, slik som det blir når en er sammen ute.

De snakket ikke så mye ved den turen, men Gudleik Aurelius var kjent for det å like det å snakke og ha kortere og lengre samtaler, slik at det ikke var noen

overraskelse om det ble mye av det. Men det behagelige er ofte det å kunne være sammen uten å si så mye, og i alle fall ikke føle behov for å si mer enn nødvendig, eller føle et behov en ikke vil innvilge, og det var absolutt en hyggelig og behagelig stund de hadde sammen på turen.

Årstid

Familien spiste middag ved en restaurant.

- Hvordan smakte det? spurte Aurelius Harold.
- Veldig godt, sa Harold.
- Veldig bra, sa Aurelius og smilte.

De sa at de skulle innom en restaurant og så bruke litt ekstra tid med dessert for å snakke om et emne. De som ville kunne delta i samtalen. Aurelius og Cecilie hadde bestemt seg for at barna kunne få være med på det å bestemme om de skulle ha seg et kjæledyr. Det var enten hund eller katt som var det hovedsakelige spørsmålet.

Middagen var ferdig. De skulle bli servert dessert om en stund.

Det var rolig og stille i restauranten. Vakker omgivelse, der lysnivået var perfekt. Noen vinduer slapp inn en beregnet og tilpasset mengde lys og møbler, kunstverk, og annet henviste lyset til ulike steder i rommet slik at det var behagelig å være der.

Jentene likte det å snakke litt for seg selv uten guttene, og det gjorde guttene også, så av og til ble guttene sittende å fokusere på seg selv slik som jentene. Av og til avbrøt familien denne todelingen selv, når de ville at de skulle mer fokusere på alle sammen.

Gudleik forberedte til en samtale om kjæledyr, og like etterpå kom kelneren med dessert.

Himmel

Familien var hjemme og alle sammen var samlet i stuen.

Gudleik Aurelius satt og snakket litt og alle hørte på. Han snakket om livet og om det gode og om det nye samfunnet som nå hadde begynt, og om alt som en kunne gjøre og hvor enkelt det var blitt, men hvordan finne mulighetene. Benytte seg av mulighetene:

- Samfunnet er jo veldig enkelt. Det handler om å gjøre noe slik at en kan handle med andre. Veksle ressurser. Veksle tjenester. En kan ikke gjøre alt, slik at en må velge seg noe, og noen velger på et tidlig tidspunkt i livet. Jeg har sagt litt ulike ting og gitt litt ulike råd til dere barn. Det er klart at om vi ser på informasjonen i samfunnet. Ser på media. Ser på alle kanalene. Ser på all informasjonen, all kulturen, så er det klart at en da ser at de grunnleggende delene av livet er der alltid, ofte. De sjeldne delene av livet er ikke der så ofte. Om en velger å leve med noe som få andre gjør, så må en som alltid bli dyktig, være god. Men en vil kanskje få muligheten til å jobbe med det, holde på med det når det er sjeldent. Mulighetene åpner seg selvfølgelig om en holder på med noe som er sjeldent og som der er rom og plass for. En må altså velge noe, for å ha noe å gjøre på i livet. Det grunnleggende det ser vi ofte, og det er et poeng jeg vil åpenbare for dere og få dere til å se. I det nye samfunnet vårt, så er det grunnleggende veldig tilstedeværende som

godt. Som et godt liv vi har. Det å stå opp. Det å ha et hjem. Det å ha en familie. Det å spise. Det å jobbe om en vil det, om en må det. Det å ha en interesse. Det grunnleggende er så mye bedre. Alt i livet er mye bedre, og de som ikke jobber så mye merker seg det at livet er som om en boble om en vil det. Som et lys i evigheten. De som jobber mye og kanskje må det er det noen av fremdeles, men de fleste gjør det med glede og med positivitet da de liker det. Og vi merker det både i hverdagen som i media.

Ørnen

Familien var samlet i stuen. De ville se på en av de beste i verden som nettopp hadde kommet med en oppdatering og som skulle bli vist på fjernsynet innen kort tid.

Gudleik Aurelius og Cecilie satt like fremfor fjernsynet om lag ti meter fra. De hadde et stort fjernsyn som en kunne forstå fra ganske langt hold, da lyden var klar og god og lyset og detaljene i skjermen med god kvalitet. Harold, Ingrid, Oluf O. og Bjørn-Leif satt på den ene siden og Hagan Magn, Astrid, Solveig og Marie satt på den andre.

Alle var blide og de hadde en del snack som de kunne spise fremfor seg, også en god og behagelig, lett drikke til.

- Hvordan tror dere at resultatene blir? spurte Hagan Magn om det som den beste i verden hadde gjort.

Det ble en kort tenkepause for de fleste. Alle var inne i det. Alle var fokusert og så opptatt av det som de skulle observere at de faktisk satt og tenkte en kort stund på spørsmålet til Hagan Magn slik at det nærmest gav et lite ekko fra seg i stuen før de svarte.

Det som ble utfallet av reaksjonene på Hagan Magn sitt spørsmål var at det helt sikkert kom til å bli resultatet de skulle komme til å huske lenge, og de gjentok til og med kunnskapene om hvor viktige de beste i verden var med tanke på at ofte er der få som presterer,

og mange som observerer, slik som de uttrykkelig nevnte om slik de satt i stuen og ventet.

6

Forståelse

Det var et vær som ikke var det lette sommerværet, men som to av søsknene i søskenflokket skulle ta seg en tur i. Det var en del tykke, eller fromme skyer som om ull som hang litt ned fra himmelen i været. Litt vind i det høye som laget en del bevegelser slik at det så majestetisk ut, og mange solstråler som ofte skinte eller smilte frem gjennom hullene mellom skyene. Temperaturen var slik at de hadde jakke på, og de måtte ha en del beskyttelse fra regndråper også, da det var som om et veldig tynt lag med regn i tilværelsen. Det var altså regnvær, men med slike faktorer og innstillinger at det var noe vakkert og lyst over det samtidig. Slik at en kunne gå på tur og oppdage stadig nye lyspunkter i været å la seg fascinere av.

Oluf O. og Astrid var de to søsknene som gikk på tur, og de ville enkelt nok bare ut. Det var Astrid som hadde innsett hvor flott været var, og Oluf O. ville være med etter at hun hadde spurt. Ikke så langt fra hjemmet, var der en rekke turmuligheter, og de gikk litt tilfeldig der hvor de ville og de tok en del valg begge to underveis.

- Se så vakkert! sa Oluf O., når det kom mange enorme solstråler frem mellom skyene like fremfor de to.

- Veldig vakkert, sa Astrid.

De gikk videre og innover i landskapet der solstrålene møtte grunnen. Og de snakket om en del hyggelige emner fra hverdagen.

7

Bjørn

Noen dager får menneskene til å tenke litt nytt, eller se seg litt rundt og gjøre noe annerledes enn det som en har som rutine. Familien var ved et museum og Gudleik Aurelius snakket kort om til de andre om hvorfor de var der akkurat den dagen. Det ble en del tanker om dette som barna og konen delte, fordi de hadde sjelden en tur på museum under de vilkårene som Aurelius hadde nevnt.

Inne på museet var der en pen restaurant der de kunne spise et mindre måltid, og sitte seg ned for å hvile litt mellom inntrykkene fra gjenstandene og informasjonen ved museet.

Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie var begeistret over alt som de hadde fått se på. Gudleik Aurelius tok frem litt umiddelbart et emne under maten, og snakket litt om dette og det handlet litt om hvorfor de nå hadde museum i det hele tatt i samfunnet. Han fant ganske raskt ut de viktigste grunnene og det var klart for alle rundt bordet at ikke alle kunne ha slike gjenstander som en hadde på museet hjemme. Eldre objekter eksempelvis som i en rettsak fungerer som et bevis og som på et museum er en gjenstand å beundre, og nettopp innse er sjelden eller passende akkurat der ved museet, er slike ting som ikke alle har mulighet for å kopiere eller masseprodusere nødvendigvis.

De hadde noen timer ved museet, og det var en tid med kvalitet og ro, som var en del gåing, men også det å være avslappet og bare se og bruke sansene.

Lerret

Området der Gudleik Aurelius som også hadde kallenavnet Knut hadde hjemmet sitt var et område med mange naturlige og givende detaljer. Familien var ofte på tur i området for opplevelser.

Knut og Cecilie hadde vært på en tur og gikk for å hente barna, da de ville vise dem at en kunstner hadde stilt seg opp på et av de stedene der de ofte var på tur og ofte snakket om og opplevde.

- Kom! sa Knut i nærmest ekstase.

- Er det en kunster der altså? spurte Harold.

Han fikk et fullstendig nøyaktig svar tilbake fra Knut, og etter å ha tatt på seg skoene så gikk de i en gruppe sammen til stedet.

Det var en mindre sti blant annet på veien, der røttene stakk litt opp, og der gresset grodde tungt ned i grunnen på sidene. En fin allé med trær fremover. Det var et pent vær, og få skyer. På stien gikk de på en rekke alle sammen der Knut var først en stund, Cecilie bak Knut en stund før hun gikk til sides og plasserte seg bakerst. Ingrid, Astrid og Solveig stoppet også opp akkurat der for å se på noen sjeldne planter en kort stund.

Etter noen minutter når de hadde kommet inn på en vanlig gangvei så kom de til stedet der kunstneren stod. Han hadde stilt seg opp med et lerret, og hadde fått

ut malerutstyret og hadde begynt å male og hadde kommet godt i gang.

Lys

Knut, faren til en venn av Hagan Magn, Hagan Magn og vennen var en tur til byen for å se på en fotballkamp. De satt på den ene siden, og Knut og faren til vennen satt på raden bak, og Hagan Magn og vennen satt fremfor de to fedrene. Dommeren hadde blåst for kampens begynnelse for tjue minutter siden, når Knut og faren til vennen fant ut at de skulle se om de kunne finne noe interessant ved kiosken på stadionet.

- Det er greit, sa Hagan Magn og vennen i kor til at Knut og faren kunne gå til kiosken.

De to guttene fulgte godt med. De var barn i en tid der samfunnet var veldig godt, for både unge og eldre, og naturlige og kulturelle. Det handlet om det å finne seg noe å gjøre på, og ha et trygt grunnlag for alt en kunne ønske seg av samfunnet. De satt på hver sitt sete, med en bestemt panne og så på fotball helt oppslukt i underholdningen av det og også med en ganske god teknisk kompetanse i det fysiske og i det strategiske. Knut og faren kom ut igjen fra kiosken med hendene fulle av mat og drikke, og de stilte seg en stund opp for å se på guttene litt bakfra i den ene trappen.

- Her kunne vi sagt alt, sa Knut.

- Ja, sa faren til vennen. - Når jeg tenker på det og ser ned i hendene, så er det kanskje best å gå ned til dem med maten.

- Ja, da gjør vi det, sa Knut og det slo ham at ordene både til ham selv og faren kom så lett at han begynte å ane det perfekte av forbindelser mellom menneskene i det åndelige.

- Her, sa Knut og rakte ut noen produkter til sønnen.

10

Vind

Knut og Cecilie satt i stuen. De hadde en stund med ro sammen, og det var ettermiddag og de hadde for en stund siden stått opp etter en felles hvil. Barna var på rommene sine og gjorde det vanlige der alle sammen tilfeldigvis skulle være hjemme den ettermiddagen og kvelden.

Cecilie gikk ut på kjøkkenet en stund for å lage noen retter hun ville gi til Knut og barna.

Knut fant ut at han skulle ligge seg ned på sofaen litt til for å hvile litt mer. Han tenkte at det ikke var noe spesielt han skulle uansett.

Harold gikk inn på rommet til Hagan Magn en stund og satt der en stund for å hjelpe han med noe han holdt på med.

Ingrid og Solveig satt på rommet til Ingrid og Solveig hadde spurt henne om en tjeneste.

Marie, Astrid, Oluf O. og Bjørn-Leif satt på rommene sine og holdt på med interesser.

- Veldig bra, sa Knut så høyt at han håpte at Cecilie hørte det ut på kjøkkenet der hun var.

Det kom ingen respons tilbake, men Knut ville si det etter å ha brukt en kort stund på det å tenke på alle sammen i hjemmet, i huset. Han ble glad i sjelen og sa altså dette som han sa til Cecilie. Han sovnet igjen.

Harold gikk tilbake til rommet sitt etter at Hagan Magn hadde forstått det som Harold skulle hjelpe han med.

DEL 3

1

Jorden

Det var på kjemmekontoret at Knut satt en stund for seg selv og kom til å mimre litt om noe han likte at verden hadde blitt ferdig med. Han tok frem et papir, et ark. Med en normal størrelse som den størrelsen en bruker på dokument. Han så litt ut av vinduet først og så på naturen og til og med fikk øye på noen dyr. Så plasserte han blikket ned igjen på skrivebordet, og tok tak i en penn og laget en strek på arket. Midt på arket slik at to rektangler var igjen med streken om lag midt på den lange siden av arket. Så skrev han noe om det gode på oversiden av streken.

Etter å ha sittet i noen minutter for å behandle litt de tankene og idéene som kom frem, så anerkjente han det faktum at det hadde vært mye arbeid i sluttfasen av arbeidet med det å helbrede forholdene på jorden. Det var ferdig, og han var glad for å komme på det også. Han tenkte litt på de vanskeligste etappene. I de verste situasjonene i verden så har jo grupperinger med mennesker skjendet så grovt og absolutt de bare klarte å gjøre det mot ulike ofre. Når vindene var slik. Når tiden og periodene var formet og hadde blitt slik at noen offer ble skyldt på. Der aggressiviteten var bestialsk og skjendingen så voldelig som bare et menneskes rabiate galskap kan klare å utøve. Så mye energi som en kropp kan klare å utvikle.

Knut krøllet arket sammen. Smilte for seg selv av glede om at alt var ferdig, og kastet papiret ned i bøtten, som det slo ham enormt mange idéer om at alt nå var godt på jorden og at menneskeheten hadde veldig mange gode ting å tenke på og gjøre.

Språk

Knut, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie skulle reise til et sted alle sammen.

Knut holdt på med det å forberede kjøretøyet de skulle bruke, og hadde nøkkelen i den ene hånden og strekte seg innover tilfeldigvis da han skulle ha fatt i noe inne i bakenden av bilen.

Cecilie hadde ordnet mat som kunne være egnet til reisen.

Harold hadde gjort klar alle sine ting i en bag som stod like ved døren til rommet hans, og han var nesten helt ferdig.

Hagan Magn var på vei til toalettet og døren til rommet hans stod åpen.

Oluf O. satt ved skrivebordet og gjorde ferdig noe han holdt på med og hadde allerede pakket ferdig baggen som lå ved døren til rommet hans.

Bjørn-Leif hadde sammen med Cecilie, moren, pakket baggen sin og den var allerede tatt ut til hovedinngangen. Han var på rommet og gjorde det han hadde aller mest lyst til.

Ingrid satt i stuen og spiste litt.

Astrid var på rommet og pakket noe.

Solveig og Marie var på vei til Ingrid sammen da de var ferdig med det å pakke og møttes i gangen.

Sikkerhet

Harold skulle på en reise sammen med de han var med når han holdt på med den viktigste av hans interesser.

Knut gikk til rommet til Harold for å vise sitt engasjement og sin interesse i hans sønn, og eldste sønn. Han banket litt på døren, og Harold åpnet. Harold holdt på med det å pakke, og han hadde lagt klar en bok som han skulle føre noen notater i blant annet. Både Harold og Knut stakk hodet ut av døren til Harold etter at de hørte en lyd ute. Det var Solveig som var på vei ned til stuen.

Harold og Knut hadde en hyggelig samtale på rommet om interessen til Harold og han fikk behandlet tankene sine fullstendig slik at han var klar for nye utfordringer og nye tanker. Det var et godt øyeblikk når de satt der og snakket en kort stund sammen, med lys inn fra vinduet, et rom som var klargjort til en reise og et engasjement fra begge to som en kunne ha merket seg på kroppsstillingene.

Tilbake i stuen satte Knut seg ned i sofaen en stund og tenkte litt på det han hadde snakket med sønnen om. Det han var mest positiv til det var at Harold hadde virkelig funnet noe han likte fullstendig.

- Vil du ha noe å spise? spurte Cecilie Knut.

- Ja, takk, sa Knut.

Cecilie gikk til kjøkkenet og hentet mat til Knut som snart skulle kjøre Harold.

Landskap

Knut, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie sov alle sammen. Huset hvilte rolig og harmonisk på grunnen. Himmelen var full av stjerner og helt klar for skyer. De millionene stjernene og kanskje flere skinte ned mot taket og litt av sidene av huset og på detaljene. Det var mørkt, men lyst fra himmelen og alle lysene som stjernene og månen. Helt rolig. Alle sammen pustet sine åndedrag og lå på sine vanlige måter.

Når en har slike øyeblikk så er det rart hvordan ingen får vite om det. De som liker det å betrakte og ta innover seg realitetene og innse at det er noe fint ved dem gjør av og til det i slike stunder. Kanskje våkner de i sengen, og blir liggende helt stille og se litt på lakenet, på dynen på puten, på noe i rommet en stund og så kommer de på det hvor skjønt og godt det er at alle ligger og har fred og sover. Og så kanskje til og med lar de seg inspirere og skriver det ned i en dagbok om det er noe som de vil lagre, huske. Kanskje går til badet og gjør noe der før de sovner igjen og kanskje bare lukker de øynene igjen og sovner.

Helt fredelig i landskapet stod huset og familien var i fred inne. Helt rolig. Med sine tyngder ned i madrassene, og med sitt hode hvilende på putene. Og

mange timer fremfor seg før at noen av de skulle gjøre annet enn det å ha det slik.

Epler

Familien var hjemme og holdt på med sitt. Plutselig så innså Knut at det skjedde noe mektig i samfunnet. Han tok frem nettbrettet sitt og så på hendelsene, og ble henrykt over hva som var i ferd med å skje. Det var slik at en av de beste mennene i verden hadde nettopp oppnådd nye resultater, og alle var interessert. Han kunne se at det var en veldig interesse, og det faktum at Knut fikk interessen eller idéen om åndslivet først gav ham enda en innsikt om at det var mektig det som hadde skjedd.

Når idéene og media møtes, så er det slik at det er ting som skjer på direkten og av og til er det slik at det skjer når media vil det, men av og til er det slik at det skjer av den omvendte grunnen også når nemlig tilfeldighetene vil at media blir interessert og fanger et øyeblikk som meddeles i åndslivet.

Knut ble sittende og se på nettbrettet, og etter en stund så hadde også Harold, Oluf O. og Marie satt seg inn i hendelsen da de også hadde sett på nettbrettene sine og erfart det samme som Knut. Oluf O., og Marie møttes i en av gangene i huset og gikk til stuen sammen og de hadde en fin samtale med Knut om det som de hadde sett på nettbrettene.

De forstod at det gjaldt noe som mange tenkte på i verden akkurat da, og det var for Knut som om at det

reelle var veldig forent med det ideelle. Som om at noe guddommelig hadde skjedd. Han la seg ned for å hvile etterpå.

6

Lüksus

Knut, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie satt ved bordet og hadde nettopp begynt med det å spise dessert en fredag.

Det hadde blitt noen samtaler om noen spesielle emner rundt bordet, men det som en virkelig kunne se om en glød av fra dem alle rundt bordet det var en interesse av helg og fri. Det å kunne bruke tiden sin på akkurat det en vil over en periode med fritid og tid til annet enn de ordinære og påkrevde gjøremålene. Hver enkelt av dem hadde en egen interesse de likte godt, og til hvert eneste tak med skjeen ned i desserten så kunne en nok om en hadde leitet sett idéer om det som de skulle gjøre etter at desserten var ferdig.

- Fint med helg, sa Knut samtidig som at han satt litt i sine egne tanker og tenkte på helgen.

- Ja, sa flere rundt bordet.

Det var et fint vær slik at det skinte en del sol inn på spisebordet, slik at glassene, fatene, skjeene og en del annet av pynt på bordet skinte opp eller gav fra seg vakre stråler. Det var Cecilie som hadde planlagt det slik at det var slike detaljer rundt spisebordet.

Det var bare litt dessert igjen og så ble de siste delene av desserten spist opp, og alle forlot bordet utenom Knut og Cecilie som satt en stund igjen da de hadde et emne som de ville avslutte. Når det var ferdig så

ordnet Cecilie opp og Knut hjalp litt til før han satte seg inn i stuen.

7

Moskus

En kveld litt før alle hadde tid til å kunne gjøre enda litt mer før dagen var ferdig satt hele familien samlet. Knut var glad for å erkjenne dette, så han satt en stund og tenkte for seg selv.

Det er ofte slik i en familie at alle holder på med hver sine ting og så samles de til måltidene. Det er ikke alle som samler seg da heller, da mange foreldre glemmer slike rutiner og ikke alle familier har slike rutiner da de kommer fra kulturer foruten. Knut var i egne tanker om dette emnet en stund og stolt over å ha laget det til slik som det var. Det å ha et godt og trygt hjem, og det å ha en familie med velskapt barn som er fredelige til sinns, og det å kunne gjøre ting sammen som det å sitte sammen og ha samtaler om ulike emner er det ikke alle som kan og har muligheten til og det er en rikdom i livet.

De spurte litt hverandre hva de skulle gjøre etter at de skulle gå fra hverandre fra stuen. Det ble delt mange spennende gjøremål. Så ble det litt ro, og så sa Harold:

- Da kan vi gå til hvert vårt!

Og alle gikk til hvert sitt. Knut smilte litt av det voksne som Harold hadde begynt med.

Knut gikk til kontoret og satte seg ned i kontorstolen. Harold, Hagan Magn, Oluf O. og Bjørn-Leif gikk til rommene sine. Ingrid, Astrid, Solveig og Marie gikk til rommene sine.

Knut tok frem et dokument han ville se litt på.

Avgjørelser

Knut var på en reise for å være med på et arrangement som handlet om en del større emner som det politiske, og det verdslige. Det var ikke de viktigste overordnede emnene på verdslig plan som var på agendaen, men det var viktige emner nært der Knut bodde, og som strakk seg utover i større områder når det gjaldt viktighet.

Ved hotellet ordnet Knut på rommet. Bagasjen hadde han satt ved skrivebordet på rommet, og han hadde tatt ut toalettsakene slik at de stod på skrivebordet. Videre hadde han tatt frem noen notater for å lese litt på dem i stolen på rommet.

Han gikk til arrangementet etter en avtale med en annen mann. De gikk sammen og satte seg ned i publikum når de kom frem og de kom på et passende tidspunkt.

- Det er viktig å følge med, sa Knut og så litt fremover mot scenen der de hadde begynt å bli klar.

- Ja, det kan du si, sa mannen. - Det er mange på scenen jeg følger med på daglig til og med. Hver eneste dag ser jeg på faktisk fem av mennene.

De to kom til ro og arrangementet begynte, og det var virkelig et møte som Knut kom til å huske en stund da han ble oppdatert på en rekke punktet underveis. Han fikk blant annet en god oppdatering på det som handlet om måten for det å velge ledere på i området der han

bodde, og i regionen som strakte seg ut nesten i det verdslige.

Ånd

Hele familien var samlet til det å oppleve kunst. Det var en ny kunstner som hadde fått muligheten til å stille ut ved et galleri i en by som var den nest nærmeste byen til der Knut og familien bodde.

Alt var ordnet med rommene og familien hadde gått ut i gaten fremfor hotellet der de skulle bo en natt, og var på vei til kunstlokalene ved et museum. Bjørn-Leif var som vanlig fokusert på et eller annet for seg selv, og det erkjente Knut og syntes det var veldig gledelig å tenke på en stund på vei til museet. Harold og Hagan Magn snakket sammen, og Harold fikk til og med Hagan Magn litt ekstra interessert i kunstneren de skulle se på malerier og kunstverk til da han fortalte ham det han visste om kunsten hans.

Fremme ved lokalet betalte Knut for billettene, og de gikk inn alle sammen og det var laget til et sted der en kunne sitte seg ned og ha oversikt over de fleste kunstverkene slik at de valgte det å sitte seg ned først. Bjørn-Leif gikk først bort alene til en krok og så på en del som han syntes var interessant før han kom bort til der hvor familien satt.

- Skal vi ta oss en runde? spurte Knut.

Alle var enige så de reiste seg opp og ble enige om å gå til noen kunstverk og begynne med de. De vurderte

også på veien om de skulle dele seg inn i to grupper, men de ble enige om å holde sammen alle ti.

10

Nidaros

Gudleik Aurelius, Cecilie og barna lå og sov. Det gjorde også alle barna. Huset lå stille på eiendommen og solen var på vei til å krysse himmelen slik at det mørke skulle til å bli lyst.

Den morgenen skulle de alle stå opp samtidig og ordne seg for å gjøre det klart til frokost. Cecilie hadde bestemt seg kvelden før for å stå opp samtidig som alle de andre, og gå ned til kjøkkenet så raskt som mulig, da hun likte det å være på kjøkkenet når hun våknet til.

Alarmklokkene var fortsatt stille. Det var en stund igjen før at de skulle alarmere. Det var helt rolig i området der huset var, og ingen kameraer, lydopptakere, mikrofoner, var under innspilling, men bare alle dyrene eventuelt, og om der var noen våkne så mennesker i området og insekter, kunne bevitne den vakre soloppgangen og det rolige. Noen stråler som kunne sees var på vei i det blå og det gule. Stjernene forsvant bak lyset.

Harold og Cecilie våknet litt og åpnet øynene. Det var nå to i familien som var våkne, men som forsøkte kanskje det å sovne igjen, og det klarte de. Naturen var slik denne morgenen at alt var perfekt for familien og det å stå opp. Mennesket er en skapning som er skapt av det perfekte. Det som vil det beste og det perfekte. Og denne morgenen kunne det merkes som det å stå opp var som å

fortsatt sove og drømme. De kom til bords alle sammen
og sa god morgen til hverandre.

DEL 4

1

Regndråper

Harold og Gudleik Aurelius stod utenfor huset og så i den retningen som hadde den beste utsikten. Det var en litt sjelden situasjon da det å stå utenfor slik å nyte utsikten ikke var av de vanlige prosedyrene akkurat. Det hadde bare blitt slik av en tilfeldighet. Harold hadde gått ut for et annet ærend og stod der når Gudleik Aurelius tilfeldigvis når han holdt på med noe kom ut han også, og stilte seg opp ved Harold.

De snakket litt om utsikten og om været og om livets tilfeldigheter da de syntes det var litt hyggelig å få en slik stund sammen.

Regndråpene rant nedover veggene på fremsiden og stolpene. Det var mye regn, men det var åpent ved utsikten slik at det var ganske lyse ville skyer fremover og det tyngste regnet var like over dem. Dråpene falt også til grunnen fremfor dem, med sine naturlige lyder som vann mot det harde.

Livets tilfeldigheter er det viktig å ha tid til. En kan ha gode planer og gjennomføre planene sine, men det å oppleve en god tilfeldighet som Gudleik Aurelius og Harold i dette øyeblikket og i dette møtet, det er en egen side av livet. Det planlagte og det tilfeldige er to veldig forskjellige ting. I det mest grunnleggende vil noen påstå at det planlagte også er tilfeldig, men der kommer vi inn på noe viktig i dette livet og det er selvene. Det er selvet.

Om en respekterer at det er planlagt det som er planlagt
og at det som ikke er planlagt er tilfældig, så ser en selv.
Da ser en selvene som tar sine valg.

Teknikk

Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig, Marie, Knut og Cecilie, satt i stuen og snakket sammen. De kom inn på emnet om teknikk. Det er slik i det gode livet som de levde at det ofte i den første perioden var et spørsmål om hva som var det gode livet i det hele tatt, og spesielt teknikk var et emne.

En eldre mann i naturen før teknikken kom, og som fikk oppleve de første tekniske apparatene, kunne ikke forstå dem kanskje. Men en ung gutt som så begge deler kunne nok det på en annen måte. Det det handler om det er å se godene med ting. Se godene med en mark. Se godene en rotte. Det godet med et fjell. Se godene med en planet som kloden. Se godene med det å være til, og det å kunne gjøre gode ting. Det å kunne leve, og det å kunne ha et liv på jorden. Se at en kan bruke redskaper til å lage bedre mat. Det å kunne lære seg et språk som gjør livet bedre og kunne skape kommunikasjon med andre. Der er også teknikken nemlig. Om en bruker teknikken på en god måte og ikke har en sykdom som en del fikk om en ser tilbake når teknikken kom, så kunne en forbedre livet. Så kan en forbedre livet. Der er teknikken, og teknikken er behagelig.

- Jeg liker best fjernsynet, sa Oluf O..

- Jeg liker det å ha en telefon, sa Solveig.

De diskuterte en lengre stund sammen og alle var tilfreds med det å ha teknikken i hverdagen.

Morro

Kvelden var begynt å bli moden. Familien skulle sitte en stund til utover. De holdt på med å spille. Om en skulle ha lagret et øyeblikk av scenen så kunne en se at absolutt alle koste seg og var helt inne i det som de holdt på med. Cecilie, Knut, Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie satt i sofaene og stolene rundt stuebordet og underholdte seg med ulike aktiviteter og emner. Harold hadde kanskje hatt en kontroll på Hagan Magn og Olav O., og visst hvordan han hadde det, og Bjørn-Leif hadde kanskje til og med begynt å krype litt rundt og under bordet, og ellers få være for seg selv om han ville og kanskje sittet litt på siden av bordet og fulgt med på spillingen, men holdt på med en adspredelse selv. Marie hadde kanskje utfordret Solveig med uskyldige tanker, og Ingrid og Astrid kanskje vært helt med på aktiviteten eller emnet for å engasjere og holde på fokuset også for de andre. Kanskje Knut hadde begynt å få litt ærbødighet slik at han kom med uttrykk som viste at han egentlig sa litt for mye, men at han måtte jo si noe av og til som far, og at Cecilie fulgte litt med på den situasjonen for å sikre at om det gikk i det negative så ble det positivt med en gest eller et uttrykk.

Harold kommer nok til å vinne om det er en aktivitet, og kanskje kommer Astrid til å vinne om det er

et emne. Et stillbilde kunne en tenkt på om en skulle ha malt et maleri av.

Clementin

I bilen på vei til et arrangement oppdaterte Hagan Magn resten på det nyeste som skjedde i verden. Han hadde nettbrettet med alle nyhetene på og det var veldig praktisk for ham da en kunne se alle nyhetene på førstesiden komme uavhengig av emne. Det var innstilt slik at han så alle de beste resultatene i verden, på kloden, til enhver tid, og de dukket opp øverst på siden slik at alt det som stod fra før av gikk et hakk ned litt under det helt nyeste.

- Det er en som har fått seg en ny stilling, sier Hagan Magn.

- Hvilken? spurte Gudleik Aurelius.

- Det er stillingen som direktør i en organisasjon, sa Hagan Magn.

De andre vurderte å spørre om hvilken organisasjon veldig raskt.

- Hvilken organisasjon? spurte Harold.

- Det er organisasjonen for informasjonsbehandling, sa Hagan Magn, og smilte.

Alle ble glad for å få oppdateringer fra Hagan Magn.

- Hyggelig, Hagan Magn! sa Knut som kjørte.

Det kom akkurat en ny nyhet:

- Det kommer mer! sa Hagan Magn.

Alle skjerpet seg og ville høre også den neste.

Melk

Skogen er stedet for å se på dyrene. Da ser en ekorn, og kanskje en hører noen mus eller større gnagere litt lenger inne. Insekt finner en ofte på grener og om en ser lys fra toppene av trærne skinne inn i skogen så kan en lett på øye på insektene.

Harold, Hagan Magn, Olav O. og Bjørn-Leif var på tur i skogen. De hadde fått med seg en niste fra Cecilie. Det var den Harold gledet seg mest til. Han hadde en voksen smak. De andre tenkte ikke så mye på det, men Hagan Magn hadde gjort det klart for Olav O. hvilke skiver han skulle ha.

- Ser du ekornet!?! spurte Hagan Magn.

- Ja, der ser jeg det, sa Olav O.

Harold fikk også øye på det. Bjørn-Leif reagerte litt sent da han var opptatt med noe, og kom bort til de andre, men hadde glemte hva det gjaldt til han kom bort.

- Vi kan sitte oss ned her borte, sa Harold.

- Ja! sa Hagan Magn og Olav O..

De gikk bort til et område der det var litt grønt gress å sitte seg ned på og ganske lyst. Det var en mørk skog rundt på alle kanter. Harold tok frem nisten og de la ut et lite pledd slik at nisten ble satt midt oppå den.

Det var helt stille fra skogen.

De koste seg med maten, og de var mest stille under måltidet.

6

Dannelse

Det var på en tur for å se på dyr at Knut, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Olav O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie fant ut at de oftere skulle besøke grensene mellom mennesker og dyr på denne måten da det var veldig gode opplevelser.

Familien hadde fått kontroll på en benk og Knut hadde plassert en væske slik at de også kunne gå litt ifra benken og gå ned til et gjerde der det ofte kom en del større dyr forbi.

Når det gjelder forholdet mellom mennesker og dyr, så har klart mennesker et stort skille fra de andre. De skiller seg ut blant artene på jorden. Det er helt merkbart. Og så er det klart at dyrene har litt andre egenskaper som de fokuserer mest på da menneskene har et fokus på språk om de tenker seg om. Språket er sentralt for et menneske, enten det tenker på det eller ikke. Det skiller menneskene fra dyrene hovedsakelig. Utseende er preget og påvirket av dette.

Der familien var for å oppleve dyrene og ha kontakt med dem, var der mange gode løsninger som gjorde det til en god opplevelse for både menneskene og dyrene. Bjørn-Leif koste seg spesielt kunne de andre se, og han holdt nesten på å klare det å passere noen grenser som var satt mellom menneskene og dyrene. Knut fikk

øye på ham og ordnet med situasjonen slik at det var helt trygt.

7

Melkepulver

Det var en stjerne som måtte tre av. To programledere førte seere inn i saken:

- Det er helt klart at denne stjernen ikke er god nok, sa den ene programlederen.

- Ja, sa den andre og tenkte litt. - Hun er ikke pen. Hun tror hun er pen fordi hun har kastet på seg alle slags ulike ting. Det er tingene som er pene. Ikke kvinnen.

- Det er helt sant, sa programlederen. - Det er slik i det gode i verden at vi vurderer hvordan vi skal meddele slike nyheter. Dette er klart på den beste måten så langt.

- Ja, sa den andre programlederen.

- Det er det enighet om, sa programlederen.

- Vi skal faktisk ha et møte kan det nevnes om bedre løsninger, sa den andre programlederen.

De satt en stund og tenkte på de innspill som hadde kommet angående saken for å oppdatere seerne da det var interesse for akkurat det emnet. Det ble vist en værmelding som en pause fra innholdet om den avtroppende stjernen.

Programmet begynte igjen:

- Vi har nå funnet ut at det viktigste som vurderes angående dette er om nyheter om slike stjerner skal hindres det å nå barn, sa den første programlederen.

- Det synes faktisk jeg, så den andre programlederen.

Nese

Familien fungerte veldig fint. De hadde vært blant de første familiene som skulle gå inn i det gode som samfunn, og leve sine liv i det samfunnet.

De spiste måltidene sammen når de kunne, og de var ofte sammen slik reglene var i det gode. De hadde hver sine rom og Knut hadde fått et stort hus, da det var nødvendig med åtte barn, åtte rom. Og så Cecilie og Knut sitt rom. De hadde et rom ganske langt fra de andre, og et eget bad. De kunne ikke være lykkeligere med hvordan huset var. Det var også slik at Knut hadde lenge hatt lyst til det å få åtte barn, slik at selv om reglene var slik at en ikke kunne ha så mange barn uten grunn, så var det slik at han fikk en spesiell regel inn i det gode slik at han kunne nettopp få åtte barn til tross for reglene slik de var når de ble oppdatert.

Det gode i samfunnet som en generell stemning og følelse, som om en tar noe på gefühlen i samfunnet som er felles for alle som om at det var det helt grunnleggende for alle menneskene i det gode samfunnet, kunne anes om en satte seg ned for å tenke på det. Det gode som en kraft. Det gode som et element. Alltid forbedringer. Alltid noe som ble bedre.

Huset hadde familien det godt i, og de rengjorde, og de spiste, og de lekte og snakket sammen. Og hver hadde sine interesser som de likte å holde på med, og de

snakket også med hverandre om dem. Ofte priste de hverandre, og det gode var heldigvis så bra, at de også kunne straffe hverandre på en god måte om noe gikk galt.

Måne

Familien satt ute på altanen og bestemte seg for å bruke litt tid på månen. Det var jo endelig kommet normale tilstander angående dette som hadde med planetene å gjøre og solsystemet og alle menneskene på jorden var i ekstase egentlig av hvor vakker planeten var og hvor vakkert solsystemet var når en visste om sannheten og faktisk kunne snakke om den.

De satt på noen fine benker med puter i og hadde månen like fremfor seg, og koste seg:

- Det er veldig det hvor vakker den er, sa Knut.

- Den er ganske stor i dag, sa Astrid.

- Det er faktisk en fullmåne, sa Solveig.

- Det er nesten som om en sol, sa Cecilie og smilte lurt til Solveig.

- Ikke helt, sa Solveig.

- Nei, sa Cecilie.

- Det er også av og til at solen ikke er hel, fordi av og til er månen og andre planeter fremfor den, sa Olav O..

- Det er sant, sa Knut. - Da er det en måneformørkelse.

- Nei, da er det en solformørkelse, sa Hagan Magn.

- Ja, det er helt sant, sa Knut og smilte.

- Bra dere retter hverandre, sa Knut. - Sånn er vi mennesker.

De koste seg med månen og stjernene og det enormt vakre ved alt lyset som kom fra himmelen så sent.

10

Gress

Morgenen i området der familien bodde var alltid perfekt. De kunne ikke huske at en morgen hadde blitt noe annet. Det var naturen som våknet til av solen, og det var været som alltid var innenfor det som kunne tåles av menneskene, og det var frokost som ble tilberedt, og det var dyner og puter som en kunne bare ordne slik en ville om morgenen og så eventuelt ta igjen om det var god tid til det et annet tidspunkt på døgnet.

Knut hadde bestemt seg for at familien skulle få seg kjæledyr. Han ville ha både katt og hund. De tok en slik debatt, etter at Harold en morgen hadde fått sagt noe som han hadde holdt på med en stund:

- Er det sant, Harold? spurte Solveig.

- Ja, det er sant, sa Harold.

Alle tenkte litt rundt bordet.

- Jeg vil tilråde deg det å gjøre det, sa Knut.

- Veldig hyggelig far, sa Harold.

Harold hadde bestemt seg for å endre det hovedsakelige han hadde som interesse. Han hadde nemlig innsett at han hadde mestret det han ville i livet med interessen sin. Han var helt fornøyd og hadde helt av seg selv med sine kunnskaper bestemt seg for å begynne med noe nytt. Alle var i ekstase sammen som en familie for Harold sin nye interesse.

- Jeg gleder meg, sa Marie, som den minste ved bordet.

Alle ble berørt av så koselig det var at Marie var så glad for Harold.

Så var det over til emnet angående kjæledyr.

DEL 5

1

Bjørn

Olav O. og Knut satt på rommet til Olav O.. Det var nemlig slik at Olav O. hadde begynt å bli interessert i verden som helhet og hadde begynt å spørre om planeten engang ville forfalle og bli ødelagt.

Knut var glad for at Olav O. hadde blitt så uavhengig og at han klarte seg selv, og ville hjelpe han litt på veien.

- Det var en som sa at bjørn liksom var begynnelsen og slutten på alt, sa Olav O..

Knut lo litt, og Olav O. lo litt han også.

- Det tror jeg ikke på, sa Olav O..

- Nei, ikke helt jeg heller, men det er mulig å tenke på det selvfølgelig som alt annet, sa Knut.

Knut brukte litt tid på å tenke på hvilke råd han ville gi sønnen.

- Det er mange som tror på skapelsen av verden, sa Knut.

De ble sittende og hadde en koselig stund sammen på rommet. Knut fortalte alt mulig han visste om skapelsen og de søkte også opp kunnskaper i bøkene de hadde i huset, og fant ut av alt egentlig som Olav O. lurte på, slik at han raskt kom seg videre i livet.

Knut ble liggende en stund i sengen på kvelden å tenke på stunden han og Olav O. hadde sammen.

Cecilie lå med ryggen til Knut og havde sovnet.

2

Ni

Knut var en tur på butikken alene. Han skulle kjøpe inn noen varer. Han møtte så en venn og hadde en samtale med ham:

- Ja, det er klart at det er slik, sa Knut. - Jeg liker veldig godt mannsrollen i dag.

- Jeg også, sa vennen.

- Det er klart at før var det nok umulig å gjøre noe annet, sa Knut.

De snakket om mannsrollen før og etter det som mange ville påstått var Knut sitt verk. Det at Knut hadde forbedret samfunnet.

- Der er jeg helt enig, sa vennen.

- Vi var liksom så dumme før, sa Knut.

- Skulle spille dum på en måte, sa vennen.

- Slik var det, ja, sa Knut.

- Nei, det er virkelig en forbedring, sa vennen. - Det å tenke er viktig. Og det å skulle spille dum som om at en ikke kunne det, er vanvittig.

- Ja, sa Knut.

- Jeg er inspirert av deg for tiden også, og har lyst til å skrive en bok, sa vennen.

- Det er interessant, sa Knut.

- Ja, det er noe helt annet i dag når det gjelder bøker enn hva det var for ti år siden, sa vennen.

De to avsluttet samtalen etter en stund og Knut fortsatte handlingen.

Vik

Harold og Olav O. møttes i gangen like før de skulle ut en tur. Harold skulle noe og Olav O. noe annet. Harold likte det å møte Olav O. og være litt med ham, mest på grunn av at han likte det yngre og at Olav O. var så mye yngre enn kunne være enn det Harold var. Harold hadde fått lære om alle de hemmelige sidene i livet. De mørke sidene. Og Knut var også stolt av hvordan Harold mestret livet, slik at Olav O. var veldig ung i forhold til ham.

- Hei, sa Harold.

- Hei, sa Olav O..

- Skal du ut? spurte Harold.

- Ja, sa Olav O..

- Jeg også, sa Harold. - Forresten var det bra av deg det du klarte i går.

- Takk, sa Olav O..

Harold hadde sett på Olav O. dagen før når han ville vise ham noe.

- Vi kan møtes i kveld også om du vil, sa Harold for å være ekstra snill med den yngre broren sin.

- Ja! sa Olav O..

- Da gjør vi det, sa Harold.

Olav O. gikk til sitt og tenkte på det han ville vise Harold på kvelden og tenkte på det ofte gjennom hele dagen.

Ha det! sa Harold.
Ha det! sa Olav O..

Vink

Familien var samlet til middag, og alle fikk muligheten til å velge om de skulle ha en spesiell saus eller kun den vanlige sausen på en rett:

- Ja, sa Knut.

- Nei, sa Harold.

- Ja, sa Hagan Magn.

- Ja, sa Olav O..

Bjørn-Leif fikk ikke med seg spørsmålet så han svarte ikke.

- Ja, sa Ingrid.

- Nei, sa Astrid.

- Ja, sa Solveig.

- Nei, sa Marie.

Det ble et emne rundt bordet at Hagan Magn ikke valgte det samme som Harold.

De koste seg alle sammen med måltidet. Og alle var fornøyd med valget sitt.

- Det smakte godt, sa Knut.

- Ja, det var godt, sa Harold.

- Vil dere ha mer? spurte Cecilie.

Alle fikk muligheten til å spise mer også, og Cecilie ordnet med det å lage til et fat med rester etter middagen. Cecilie hadde blitt veldig flink med dette å

ordne med slike ting etter mange år med matlaging. Hun likte det veldig godt.

Anal

Familien var på vei til et sted der de skulle oppleve. Det oppstod et hyggelig øyeblikk når de skulle gå ut av bilen:

- Det er faktisk veldig kjekt dette å gå ut av bilen, sa Olav O..

Alle tenkte litt på hva det var noe han ville si.

- Hva mener du, min lille venn? spurte Cecilie.

- Det er kjekt å gå ut av bilen faktisk, sa Olav O..

- Det er mye lyd og bevegelse, men det er faktisk kjekt det å gå ut av bilen og så gjøre seg klar når en kommer ut og så lukke dørene. Det er faktisk kjekt det å åpne dørene også.

Alle tok det seriøst, og var enig.

- Jeg er faktisk enig med deg, sa Harold. - Se nå åpner jeg døren!

- Ja, sa Hagan Magn så lavt at nesten ingen hørte det.

- Ja, det er sant, faktisk, sa Knut litt i andre tanker, men glad i sønnen sin Olav O..

- Det er faktisk det, sa Astrid.

- Ja, sa Marie. - Det er det faktisk.

Alle dørene ble så lukket igjen når alle var kommet seg ut. De gikk til bygningen der de skulle. Det var fint vær, og Olav O. fikk seg en respektabel tid når familien gikk fra bilen, fordi ingen hadde tenkt så mye på

den opplevelsen det er å gå ut av en bil som om noe annet enn bare noe helt praktisk. Det var noe med tiden, det gode som hadde seiret i verden, og det å nyte øyeblikkene mer, og Olav O. han fikk med seg en del slike ting.

6

Alltid

Det var etter middag og alle var gått til sitt. Cecilie var på badet. Harold og alle de andre barna var på rommene sine. Hagan Magn banket på døren til Harold, da han hadde et spørsmål til ham. Han lurte på noe som hadde med kunnskap å gjøre som han visste at Harold var flink med.

Etter at Hagan Magn hadde fått svar fra Harold så møtte Hagan Magn Olav O. i gangen like før rommet hans:

- Hei, sa Hagan Magn.

- Hei, sa Olav O..

- Jeg har vært hos Harold, sa Hagan Magn stolt.

Olav O. sa ingenting.

- Jeg fikk svar på noe jeg lurte på, sa Hagan Magn.

Olav O. sa ingenting.

- Gå inn til Harold av og til du også om du lurer på noe som har med kunnskap å gjøre, sa Hagan Magn. - Han liker det å svare.

Olav O. ble litt betenkt og glad.

- Jeg skal inn på rommet - har du lyst til å være med? spurte Hagan Magn sin mindre bror på en hyggelig måte.

De to gikk til hver sitt. Alle barna var nå på hvert sitt rom og noen hvilte og andre holdt på med det de likte best.

7

Uglen

Knut, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Olav O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie var på en tur til et arrangement. De hadde fått setene sine litt langt oppe og alle syntes det var veldig fint.

- Har alle det bra? spurte Knut.

Det var mye lyd og støy fra alle i publikum og de var ved en arena for ti tusen mennesker.

- Ja, sa Harold.

- Ja! sa Hagan Magn.

- Ja, sa Olav O..

- Ja, sa Marie.

- Ja! sa Solveig.

- Ja, sa Astrid.

- Ja, sa Ingrid.

Bjørn-Leif hørte som vanlig ikke helt hva det gjaldt, så han sa ingenting.

Cecilie smilte litt av Bjørn-Leif og tenkte litt av og til på dette med bestemmelsen om at Bjørn-Leif bare kunne få holde på med sitt og bli veldig egen om han ville det. Cecilie hadde fått bestemme hvordan jentene skulle ha det.

Knut gikk en tur som han ofte gjorde når familien var på arrangement for å kjøpe noe å spise for familien, og han fikk med seg Olav O. og Harold.

De hadde en veldig fin aften ved arrangementet.

Hav

Familien var på en tur opp på en topp der de kunne se utover området der hvor de bodde.

Harold, Hagan Magn, Olav O., Bjørn-Leif, Cecilie, Knut, Astrid, Ingrid, Solveig og Marie hadde nettopp satt seg ned og satt og så utover området de ville få utsikt til på turen. De sa først ingenting da de var slitne og syntes det var så behagelig å få ro og hvile og sitte seg ned. De satt og koste seg en stund slik.

I samfunnet var det det beste som gjaldt, og som skulle styre lovene. Det kunne befolkningen merke seg, og det var gode valgmuligheter. Det var klart at innledningsvis i den perioden som ble kalt for den gode epoken, så fikk Knut lov til å få seg åtte barn. En kan jo regne på en slik situasjon og finne ut at alle kan ikke få åtte barn. Om alle får det så blir det for mange mennesker på jorden. Men det er også slik at naturen kan ordne opp i slike problematikker. Det beste var satt, og Knut merket seg det varme og behagelige ved lovene han hadde vært med på å legge til rette for med et godt grunnleggende arbeid, ved å kunne få realisere drømmen om en stor familie.

Knut hadde i mange år overrasket en del ved at de ikke trodde at han var en familiemann. Han hadde selvfølgelig den egenskapen så god mann som han var. Og de fleste med en god helse og med en god natur fant

ut av at det var nærmest en selvfølgelighet med en slik skikkelse og karakter.

Vinden

Ved stuebordet var familien endelig samlet igjen til et måltid. Så godt hadde familien det at de aldri egentlig hadde vært annet enn veldig glad når de kom til bordet.

- Har alle det bra? spurte Knut.

- Ja, sa nærmest alle i kor.

Cecilie hadde nettopp satt fra seg det siste på bordet og satt seg ned og Knut og Cecilie gav et kjærtegn til hverandre. Hagan Magn var så sulten at han ble den første som tok mat på tallerkenen. Astrid satt i noen hyggelige tanker og koste seg med det samtidig som at hun så litt på Solveig. Marie var ikke så veldig sulten så hun ventet litt på at de andre kunne gjøre seg ferdig.

Midt under middagen fikk Knut seg en påminnelse om hvor fint de hadde det i familien. Alle satt opptatt og koste seg med maten og han så på alle barna en kort stund hver sin gang. Cecilie la merke til det, men hun sa ingenting om det, og hun ble veldig glad for det.

Harold spiste veldig mye det måltidet. Hagan Magn spiste litt mindre enn Harold, men Olav O. spiste litt mer enn Hagan Magn igjen. Bjørn-Leif koste seg med maten som vanlig og holdt på med mange ting som han også holdt på med ved bordet.

En familie liker vanligvis å være sammen, og statistikkene for dette i denne perioden av samfunnet var

gode. Tallene viste at familien trivdes og at menneskene havde det fint.

10

Akkurat

Familien var hjemme. Knut, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie lå i sengene, og denne dagen skjedde det spesielle at alle sov på et visst tidspunkt.

Gangene var rolige i huset og alt av støv lå nede på gulvet av det som hadde blitt virvlet opp som barna og de voksne gikk til rommene. Vinduene var noen åpne og noen lukket og ute var det et fint vær, men litt overskyet som gjorde at det å være inne var kjekkest og best. Kroppene lå helt avslappet på madrassene og hodene lå på putene alle sammen, og selvfølgelig da på hver sin pute. Knut lå litt bak Cecilie på en litt morsom måte da han kanskje hadde tenkt noe litt hyggelig bak Cecilie før han sovnet. Noen lys stod på i huset. Alt var det god orden på slikt som utstyr på kjøkkenet, vaskene, toalettene og lignende.

Utstyr til idrett og utstyr til andre hobbyer og utstyr til kunnskap og til det som hver enkelt ville mest holde på med lå der uten å bevege seg. Det kan merkes i slike perioder og i slike øyeblikk hvordan menneskene er de som gjør ting. De som får ting til å skje. De som får noe til å utvikle seg. De som får alt av ting som vi har skapt og som vi dyrker til å komme seg videre. Uten menneskene så blir alt bare liggende og det er ingenting

som skjer. Det er bare tomhet og ro. Menneskene fyller
stedet med energi og vilje og får ting til å skje.

DEL 6

1

And

En vakker dag med litt bris, så var familien ute på en tur og gikk.

- Se anden! sa Olav O..

De gikk forbi et lite vann der det var en del ender som svømte.

- Koselig, sa Knut.

- Ja, den svømmer alene, sa Marie.

Solen skinte slik på vannet at det glinset omfattende fra vannoverflaten til ansiktene og blikket til alle i familien. En slik dag så glemmer en andre ting, og koser seg veldig i nuet. De gikk en ganske kort tur, men det var innholdsrikt med ulike opplevelser. Anden var bare en av dem.

- Det er som om at anden bader i solen, sa Olav O. videre.

Alle de andre stilte seg opp for å se.

- Hva mener du? spurte Hagan Magn som stod litt slik til at han ikke så helt hva Olav O. mente.

- Når anden er i solen slik som nå, i lyset til solen, så er det som om at anden svømmer i solens lys! sa Olav O..

Alle de andre var enige, og anden hadde det fint ute i vannet og hadde lagt litt merke til en oppmerksomhet fra familien, men likte mennesker.

De gikk videre.

Vink

En vinter det var ekstra mye snø i området der familien bodde så ble det etablert et skirenn. Det ble arrangert i en fjellside ikke så langt fra, slik at de fikk en tanke om at de måtte på en måte se på. De kunne ikke la sjansen gå fra seg selv om at Knut flere ganger lå varm inne i stuen og tenkte på det iskalde utenfor og revurderte om de skulle reise. Han kom til hver gang at de fikk bruke anledningen til å få seg noen gode inntrykk.

De gikk oppover mot fjellsiden morgenen en lørdag. Det var mange som hadde møtt opp og de plasserte seg ved siden av en nabo når de kom til løypen:

- Hei! sa Knut.

- Hei! sa naboen.

- Vi har vært heldig med været, sa Knut.

- Ja, og det burde nesten det fordi jeg hadde ærlig talt ikke sånn veldig lyst til å gå opp, men dette blir greit det! sa naboen.

- Vet du hva? spurte Knut. - Jeg har tenkt det helt samme. Men dette blir helt greit. Se her, her har jeg med noe som du kan se om får opp humøret. Det er faktisk nesten det samme som jeg fikk av deg sist, og jeg hadde noe sånt i tankene at det kunne komme til å bli deg.

Naboen lo litt.

- Sånn er det med familielivet, sa naboen. - Tusen takk! Se her, her skal du få denne.

Knut og naboen hadde fått en vane for å i området om det var mulig at det kunne møtes noen naboer å ta med noe ekstra som kunne bli gitt som gave.

Vin

Barna hadde gått og lagt seg. Cecilie og Knut hadde invitert gode venner til huset og de var litt overalt plutselig i en litt brisen forstand. Noen var å så på bilder de hadde på veggene i gangene litt stille så ikke barna skulle bli forstyrret. Og noen var ute og røykte og noen var inne på kjøkkenet. Spesielt et par var inne på kjøkkenet og hadde for tiden en lidenskap for mat og hadde tilberedt en overdådig mengde matretter til de andre som nesten ingen spiste, men som de spiste av selv hele kvelden. Det var noe de andre syntes var skjønt og de snakket om det, da det er bare sånn at slik er det av og til at en får lyst til noe, og får en interesse.

De skålte litt utover kvelden og hadde det fint hele kvelden.

Når de skulle til å gå, så oppstod det den situasjonen at de valgte å forlenge kvelden. De bestemte seg for å ikke bli full, slik at de skulle kontrollere mengden alkohol, men de ville holde seg samlet litt lenger enn planlagt, og ble sittende i stuen. Det var da det ble en svært god stemning som alle kom til å huske resten av sine liv. I flere timer ble de sittende i dype samtaler og ro. En veksling mellom ro og tale, som var perfekt slik at de hadde absolutt ingen negative minner og hendelser. Det var harmoni, beruselse, metthet og åndelig tilfredshet.

Det kunne blitt malt et maleri av den stunden.

Vrimmel

Familien var til en spesiell fotograf som skulle ta bilde av dem. Det var tilrettelagt for et pent familiebilde med tepper, en fin bakgrunn og en belysning som kunne ha kommet til å ha vunnet en fotokonkurransse og konkurransse om belysning. Knut, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Olav O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie, var klare og fotografen tok bilder.

Harold tenkte det at han ikke hadde så lyst den dagen da han egentlig ville være et annet sted der det skjedde noe viktig, men han kunne se det på seg selv etter at bildet hadde blitt tatt at han kunne se at han på en god måte tok seg sammen da det var et viktig bilde å være med på.

Hagan Magn var seriøs og tok dette med å ta bilde på alvor og hadde et pent utseende.

Olav O. visste ikke helt hvordan han skulle gjøre det med ansiktsuttrykket, så han tenkte veldig mye og det kunne en se på bildet.

Bjørn-Leif så ordentlig ut på bildet og Knut og Cecilie var veldig glade for hvordan han tok seg ut på bildet.

Ingrid, Astrid, Solveig og Marie fant Knut ut at så ganske like ut, men Cecilie sa i en samtale når de så på bildene at en kunne se på en god måte hvem hver enkelt

var, og egentlig litt om hva de holdt på med også la hun til til det uttrykket.

Konkurransen

En sommerdag det var et veldig fint vær, så var familien ute i hagen og hadde noen timer med samvær.

De hadde stoler og senger, og leker og en del mat. De hadde spist middag, så det var bare en del søt mat, og snacks og drikke de hadde med seg ut.

Himmelen var lyseblå, og hadde en del skyer ved seg, men bare mindre slik at solen ble ikke forstyrret en eneste gang de timene.

Harold og de andre guttene spilte litt fotball og hadde to små mål. De løp barbent på gresset og koste seg veldig, med engasjement og løping. Harold hadde det ene laget og Hagan Magn det andre. Harold og Bjørn-Leif spilte på det ene laget og Hagan Magn og Olav O. spilte på det andre, og det syntes alle at var rettfærdig. Harold og Bjørn-Leif vant.

Jentene hadde noen fine stoler og senger i tillegg, og de brukte mest tiden til det å lese og se på nettbrettet sitt, og sminke seg, og snakke sammen. De hadde også en del kremer med seg ut.

Knut og Cecilie satt sammen ved et bord og koste seg med drikke og snacks.

Når det hadde gått en stund så kom den ene naboen og snakket litt med Knut over gjerdet. De var gode venner og hadde alltid noe interessant å dele. Harold engasjerte seg litt for første gang i de samtalene som de

hadde den dagen, og Knut ble stolt av at han ble en del av samtalen.

6

Benk

Det var en ettermiddag det ikke var andre planer for familien at Knut og Cecilie diskuterte om de skulle gjøre noe sammen med barna. De kom på det å se en film som kunne passe hele familien.

Knut kjøpte en film som passet, og hadde alt klart i stuen klokken åtte som var planlagt. Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie var klare i sofaene fremfor fjernsynet i stuen like før klokken åtte. Cecilie satte seg ned etter at alt var i orden med maten og drikken som de skulle ha til filmen.

- Er dere klare? spurte Knut.

- Ja, sa alle i kor.

- Da tar jeg på filmen, der, sa Knut med en litt forvrengt stemme da han holdt på med noe i en spesiell stilling, og satte seg ned i sofaen.

Knut tenkte en kort stund på den forvrengte stemmen og stillingen og tenkte at han kunne vurdere engang slike stillinger.

Filmen begynte og alle koste seg fremfor fjernsynet. Alle var stille som om hele filmen da den var veldig spennende og innholdsrik slik at ingen hadde noe annet i tankene.

- Kjekk film, sa Harold.

- Ja, den er veldig spennende, sa Hagan Magn.

- Hva skjer med dette tror dere? spurte Olav O. om noe i filmen.

7

Kasse

Så var det at familien hadde behov for å handle igjen, og de samlet seg og kjørte til markedet hvor de handlet vanligvis. Når de kom frem gikk de ut av bilen og de gikk mot bygningen.

De kom inn i butikken, og begynte å gå innover ved de første hyllene. Barna hadde fått noen oppgaver hver på veien, slik at de hadde noe å gjøre de også, og de gjorde det sammen slik at det ble litt å gjøre i forhold til hverandre.

- Den, sa Hagan Magn, til Olav O., om en vare som skulle til handlekurven.

- Ja, der er den, sa Olav O..

- Også denne tar jeg med, sa Hagan Magn når han så en vare som han skulle ta med i tillegg.

Olav O. sa ingenting og de to gikk til handlekurven.

- Den! sa Marie, om en vare som hun lette etter akkurat når hun så den til Solveig.

- Ja, sa Solveig.

De nærmet seg kassen, og nesten alle varene var plassert i handlekurven.

- Da har vi alt, sa Knut til slutt.

Det kom en del kjekke reaksjoner fra barna.

Og endelig så satte Knut retningen mot kassen,
når alt var klart.

Lås

Knut var på en tur til en arena og et idrettsarrangement med en venn. Det var et strålende fint vær. Varmt. Insekter i luften, som om våren og tidlig sommer, og det var mange gode opplevelser bare fra naturen før de kom til arenaen.

De to satte seg ned.

- Vidunderlig natur, sa Knut.

- Ja, sa vennen.

Arrangementet begynte etter en tale. Knut og vennen la merke til at taleren ble litt brydd en stund av det som så ut til å være insekter like før arrangementet begynte i åpningstalen.

- Det ser ut til at han sliter litt med insektene, sa vennen.

Knut sa ingenting og tenkte litt.

Det er klart at når en har en helt merkbar revolusjon til det gode fra en tilstand i verden som at den er på en eller annen måte underkuet av en ond makt, eller en makt som reduserer det gode til noe mindre godt eller på grensen til det onde og kanskje litt over, så vil en raskt kunne tenke dobbelt, og sammenligne to ulike situasjoner. Det gode mot det onde. En god løsning og en ond løsning. Noe i det gode og noe i det onde. Naturen er slik den er, og det er mange som vil påstå at den er god,

slik at om det skjer noe fra den som påvirker mennesker til å oppføre seg noe presset, så er det kanskje morsomt.

Søvn

Familien var samlet til lunsj og koste seg ved stuebordet.

- Har dere hatt en fin formiddag? spurte Knut.

- Ja, sa Harold.

- Ja, sa Hagan Magn.

- Ja, sa Olav O..

- Ja, sa Bjørn-Leif.

- Ja, sa Ingrid.

- Ja, sa Astrid.

- Ja, sa Solveig.

- Ja, sa Marie.

- Maten god? spurte Knut avslappet.

- Ja, sa Hagan Magn.

- Ja, sa Ingrid.

- Ja, sa Solveig.

- Ja, sa Harold.

- Ja, sa Astrid.

- Ja, sa Oluf O..

- Ja, sa Marie.

- Ja, sa Bjørn-Leif.

- Veldig fint, sa Knut.

- Nå har vi det koselig, sa Cecilie.

- Ja, sa Knut.

- Ja, sa Harold.

- Ja, sa Astrid.

10

Melk

Familien skulle en tur til et sted som lå litt utenfor det området der de vanligvis var når de følte seg hjemme og i området rundt hjemmet.

Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie, satt i bilen og koste seg og så ut av vinduene.

Det var et fint vær, og det var slik at alle i bilen oppdaget det hvor behagelig det var å være på en tur på en slik dag.

- Snart er vi fremme, sa Knut.

- Fint! sa Hagan Magn.

Alle i bilen ble glade.

- Jeg har tatt med mye god mat, sa Cecilie.

Alle ble enda gladere.

De svingte inn på en parkeringsplass og alle gikk ut og gikk til det stedet der de skulle sitte for å spise først.

- Her kan vi sitte, sa Olav O., etter at de hadde sett seg litt rundt.

Olav O. fikk bestemme stedet, og ble glad.

- Det er helt i orden Olav O., sa Solveig.

- Ja, dette er et fint sted, sa Marie.

De satte seg ned og Cecilie ordnet med alt om maten.

- Så fint, sa Astrid.

Ja, sa Hagan Magn.

DEL 7

1

Snø

En dag i en måned i slutten av sommeren, så var det ekstra varmt om kvelden. Oluf O. gikk ut til verandaen og stod i døren og så ut for å se hvordan det var da han merket at det var litt ekstra varmt. Han gikk inn til Hagan Magn og fortalte om dette, og Harald Magn sa seg enig i at det var litt varmere enn vanlig:

- Det er varmt, sa Oluf O.. - Jeg har aldri merket at det er så varmt før.

- Det er kanskje det, sa Hagan Magn og tenkte seg litt om. - Ja, det er faktisk varmere enn hva det vanligvis er.

De to ble sittende litt på rommet til Hagan Magn, og Hagan Magn viste Olav O. litt av det han holdt på med på rommet.

Etter en stund gikk Olav O. tilbake til badet og pusset tennene sine ferdig.

Knut og Cecilie lå i sengen og hadde stelt seg ferdig.

- Det går fint både privat og profesjonelt, sa Knut.

Cecilie sa ingenting, og visste at Knut uansett lå og snakket slik når han ikke helt fulgte med på hva andre sa.

- Det gjør det, sa Knut.

Cecilie visste at han kom til å si noe en gang til og ville svare den siste gangen som hun av og til gjorde.

Drivet

Stuebordet var dekket og Marie hadde hjulpet sin mor Cecilie. De hadde tatt tallerkener på og det var satt fine glass ved tallerkenene og det var bestikk som var nødvendig plassert ved tallerkenene.

Harold og Olav O. kom inn først og de stod litt i stuen som de ventet på andre.

Hagan Magn og Bjørn-Leif kom sammen en stund etterpå, og så kom alle sammen innen kort tid og det var Ingrid, Astrid, Solveig og Marie til slutt.

- God morgen, sa Harold.

- God morgen, sa alle nærmest i kor, og Harold smilte.

Knut fortalte litt om hva han skulle gjøre den dagen, og det var mange interessante ting som alle var glad i å høre om.

- Her, sa Cecilie og smilte litt for seg selv da hun var så glad i å servere mat til familien når hun kom inn med det siste som skulle stå på bordet.

- Takk, sa nesten alle i kor.

Barna tok det de ville ha på bordet, og de begynte etter hvert å spise. Store munnar med mat som tygde, og mindre munnar med mat som tygde, og glede og hyggeligheter til hverandre. Og selvsagt fokus på maten og det å spise og bli mett som ofte gjør at man sitter

nærmest helt uten tanker og har glemt det meste annet enn å spise.

Mellomste

I gangen ved ytterdøren stod hele familien ved et tilfelle og tok på seg skoene alle sammen. De skulle ut sammen en tur, og det ble bare slik at plutselig så var alle der samtidig.

- Der er de, sa Hagan Magn, om at han endelig fikk øye på skoene sine.

- Der er mine, sa Bjørn-Leif.

- Du er flink, sa Harold til Hagan Magn når han så hvordan han tok på seg skoene.

- Takk, sa Hagan Magn.

- Dette er mine favoritter, sa Astrid.

- Dette er mine, sa Ingrid.

- Se hvordan disse skinner, sa Solveig til Marie.

Når alle var ferdig, gikk Knut ut sist.

De gikk mot bilen og alle satte seg inn og gjorde seg klar til å kjøre fra stedet.

Været var slik at det var opplett og en del høye skyer på himmelen. Ikke noen dråper var å se. Og mange vakre solstråler skinte ned fra himmelen, slik at det ble et spill av solstråler mot grunnen og mot alt på overflaten av jorden.

- Skal vi se, sa Knut, samtidig som at han tenkte på noe.

- Der, sa Cecilie og forstod hva det gjaldt.

Harold og Hagan Magn fikk med seg bak hva som skjedde, og fortsatte med det de var opptatt av etterpå.

4

Vips

En sen kveld satt familien sammen i stuen. Det var begynt å bli mørkt ute, og Bjørn-Leif og de andre minste var begynt å bli trøtte. De som var trøtt fikk hjelp til å gå å legge seg.

Knut satt i sofaen og hadde en elegant og behagelig stilling. Han var veldig rolig og nøt kvelden sammen med familien.

Harold satt og holdt på med noe han likte, og Hagan Magn og Olav O. snakket litt sammen og holdt på med noe sammen. Ingrid og Astrid satt og snakket sammen og holdt på med noe sammen. Cecilie satt inntil Knut.

- Har alle det bra? spurte Knut for å sette stemmen sin litt inn i rommet og la alle få noe felles en stund som kunne oppta oppmerksomheten en stund enten de ble bevisst over det eller ikke.

Det ble noen svar, og Knut kunne se at det var veldig beroligende og hyggelig å få et slikt spørsmål.

- Har du det bra? spurte Cecilie Knut.

Knut svarte Cecilie.

Kvelden var nå helt mørk og det skulle bli om en liten stund tid for alle å gå til sengs.

Barna gikk til sengs.

Knut og Cecilie, lot alt stå igjen på bordet og i stuen ellers når alle barna var gått og lagt seg og de selv skulle gå til soverommet.

Limonade

Det var en sommerdag at familien satt ute og ville ha seg noe behagelig å drikke for å kjøle seg litt ned. De hadde en stor og behagelig plen og møblene var god til å sitte på. Cecilie kom på den idéen om å lage en limonade til alle sammen. Noen ville være med inn på kjøkkenet.

- Jeg vil være med, sa Marie.

- Jeg også, sa Astrid.

- Jeg også, sa Olav O..

Cecilie, Marie, Astrid og Olav O. gikk inn på kjøkkenet og laget til en limonade, og når de var ferdig tok de med seg noen kalde, friske limonader på et brett ut til de andre. Marie, Astrid og Olav O. hadde allerede fått tatt sitt glass og gikk ut med glasset i hånden og drakk litt da det var så deilig og nedkjølende.

- Se der ja, sa Knut.

- Oi, sa Hagan Magn.

- Ta dere hver sitt glass, sa Olav O..

- Det er skikkelig godt, sa Marie.

- Ja, sa Astrid.

- Det er den beste drikken jeg har smakt! sa Olav O..

De ble sittende alle sammen en stund og kose seg med drikken. Solen var høyt på himmelen. Det var varmt.

Lekene lå en stund som de holdt på med. Det var en liten bris.

6

Kanel

Knut satt i en samtale med en han jobbet sammen med, arbeidet, sammen med.

- Ja, det er viktig, sa Knut.

- Jeg er imponert av det som skjedde i forrige uke, sa den han snakket med.

- Det var planlagt, sa Knut.

- Veldig bra, sa den andre.

- Det som er viktig for fremtiden, det er det som har med kvaliteten på arbeidet å gjøre, sa Knut.

- Vi har forbedret oss ganske mye, men det er klart at vi endelig kan påstå å ha kommet i mål med mange av de viktigste punktene vi har planlagt å forbedre oss på, sa den andre.

Fra avstand kunne en se på de begge, at de var en del av et godt samfunn, der en hadde tid om en ville. Dersom en hadde grunner for det kunne en selvfølgelig bruke inspirasjonen til å utøve mer over kort tid, og være rask og bruke vilje og makt til å utføre mer. Men det var klart at fra avstand når en så de to snakket i telefonen, var det behag, ro, plan, et godt samfunn, gode regler, godhet generelt, som var rammene. Det tenkte de begge også under samtalen, at det var blitt bra nå i samfunnet, og at det virkelig var noe annet, enn det som de selv hadde vært med på for mange år siden. Det å forbedre samfunnet.

Begge to hadde en ledighet nok til å la slike tanker være på avstand og passere bevisstheten og oppmerksomheten uten å la det gå utover andre emner.

7

Amor

Familien satt samlet i stuen. Cecilie, Knut, Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie koste seg.

- Har dere hatt en fin dag? spurte Knut.

- Ja, sa Oluf O..

- Jeg har vært på en tur sammen med en venn, sa Hagan Magn.

- Har du gjort noe Astrid? spurte Marie, da hun ikke hadde sett henne på dagtid.

- Jeg har vært en tur til byen, sa Astrid.

- Jeg og Solveig, var en tur til naboen for å snakke om festen, sa Harold.

- Å ja, den ja, sa Ingrid. - Ville de være med?

- Ja, sa Harold. - De ville komme samtidig som andre.

- Veldig hyggelig, sa Ingrid.

- Er det noen som vil ha noe å spise? spurte Cecilie.

Mange svarte og Cecilie laget til mat.

Familien ble sittende en stund og snakket sammen. De hadde ikke noe spesielt av gjøremål, og alle var avslappet, rolige, og hadde tankene sine på det som familien vanligvis tenkte på av de mest ordinære. Det som de hadde av planer sammen, det som de interesserte

seg mest for sammen, de hverdagslige tingene, ferier de hadde hatt.

Bli

I stuen var det ordnet til et finere måltid en lørdag. Familien satt rundt bordet og alt hadde blitt satt på plass av mat. Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie gledet seg til å spise. De hadde holdt på med ting de likte alle sammen hele dagen og var nærmest i ekstase av å sitte rundt bordet og endelig sammen kunne spise. Alle var glade og rolige samtidig som at de var i en slik ekstase.

- Hvordan har dere hatt det i dag? spurte Cecilie, for å få samtalen litt i gang om hva barna hadde holdt på med.

Barna svarte og de snakket om emnene hele måltidet gjennom og alle var glade.

Knut og Cecilie snakket litt sammen alene også om hvor godt familielivet gikk og de var fornøyd med det å se på alle sammen rundt bordet.

Bestikkene danset sin dans ved bordet og glassene gikk i sine baner fra bordet og til de tørste munnene.

Etter at middagen var ferdig, så hentet Cecilie dessert og ordnet med alt sammen, da hun akkurat det måltidet ville ta seg av alt som hadde med det praktiske å gjøre for å la de andre kunne kose seg ved bordet og slippe det å tenke på det praktiske rundt måltidet.

Hele måltidet gjennom koste alle familiemedlemmene seg så mye at det var som om en

konstant tankerekke fra begynnelse til slutt uten forstyrrelser.

Million

Det var en ordinær dag der alle barna var hjemme om ettermiddagen utover kvelden. De var på rommene mest, og holdt på med det som de likte best. Det hadde bare blitt slik at de med jevne mellomrom hadde slike dager i huset hjemme der de var for seg selv og hadde tid til interessene sine.

Når dagen var omme, la de seg og var trøtte og sovnet straks. Månen hadde kommet opp på himmelen, og det ble en vakker scene i området når natten begynte der en lys måne lyste ned på området slik at alt lyste opp av månens lys. Det var som om en hinne over alle tingene og alle husene, og stjernene kunne en også se.

Knut tenkte litt over den hyggelige kvelden der alle barna hadde gjort det de likte best. Han tenkte på fremtiden og så tenkte han litt på fortiden om tiden før han stiftet familie, og om alt som han selv hadde hatt tro på i sitt eget liv.

Cecilie lå inne, i sengen. Knut sa noen ord til henne før han la seg til å sove:

- Cecilie, sa Knut.

Etter en kort stund svarte Cecilie:

- Ja.

- Alt det som du er for meg, er jeg lykkelig for, og jeg håper at du også har det slik, sa Knut.

Cecilie sovnet.

10

Takk

Det var den dagen da Knut faktisk reagerte på alle barna og til og med Cecilie. Det var varmt ute og han skulle inn å hente seg noe leskedrikk, og spurte om noen andre ville ha. Alle sammen svarte i et kor som var det han reagerte spesielt på, og det er jo noe som skjer av og til i en familie:

- Vil dere ha noe å drikke? spurte Knut.

- Ja, sa Cecilie.

- Ja, sa Hagan Magn.

- Ja, sa Oluf O..

- Ja, sa Astrid.

- Ja, sa Ingrid.

- Ja, sa Solveig.

- Ja, sa Marie.

- Ja, sa Bjørn-Leif.

Knut hentet drikke, og tok med seg noen slike kopper som en har i plastikk, da det var praktisk akkurat den dagen, så det ble ikke så mye arbeid. Han hentet enkelt nok en flaske med vann som var kald, og en pose med kopper.

- Her, sa Knut og satte fra seg flasken og koppene.

Han selv hadde drukket litt på kjøkkenet og hadde ikke noe hastverk med det å få drikke.

- Her, sa Harold som tok ansvar og helte i kopper til alle sammen sammen med Olav O. som han fikk med seg.

DEL 8

1

Rå

Det var en vinterdag at en kunster kunne ha malt et veldig energisk maleri av en av gangene i huset til familien til Knut. Knut, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie, stod i en av gangene og så på bilder og så plutselig så skulle de videre og da litt forbi rommet til Harold, slik at de bykset til nærmest alle sammen og i ett og samme øyeblikk så var alle sammen som om i et byks og et løp i den ene enden av den ene gangen.

Spektakulære maleri av familier inne i hus er sjeldne, med tanke på et slikt energinivå maleriet kunne ha hatt, og det var også smil og glede og iver i familien i det øyeblikket. Knut var en av de fremste. Cecilie var litt lenger bak og så til Knut og syntes det var morsomt. Bjørn-Leif var bakerst og ble som om dratt med i dragsuget av alle de andre. Harold var fremst, og Hagan Magn hakk i hel etter Harold. Ingrid og Astrid hadde nettopp holdt på med noe sammen like før bykset så de var bak Cecilie like fremfor Bjørn-Leif. Solveig og Oluf O. var fremfor Cecilie på hver sin side av gangen og smilte veldig begge to. Marie lo for seg selv midt i det hele.

De kom seg frem til der de skulle.

- Var det dette du mente? spurte Harold, når han viste til det de hadde som mål for bykset.

- Ja, sa Knut andpusten.

Mann

Ved stuebordet skulle de spise et enkelt og raskt måltid da alle hadde en agenda for ettermiddagen.

Harold, Hagan Magn, Oluf O. og Bjørn-Leif satt på den ene siden av bordet. Ingrid, Astrid, Solveig og Marie satt på den andre siden av bordet. Cecilie satt på den ene enden av bordet og Knut på den andre enden.

- Godt med mat, sa Hagan Magn, etter at han fikk lyst til å si noe en sjelden gang.

De andre ble positivt overrasket. Det var nemlig slik med Hagan Magn at han så mest til Harold, slik at han ikke sa så mye selv til å begynne med, men av og til tenkte han litt og sa litt først.

- Ja, det var godt, sa Ingrid.

- Ja, sa Solveig.

- Jeg gleder meg til dessert, sa Olav O. - Jeg var inne på kjøkkenet og så hva det var.

- Vi har fått ingrediensene av naboene, sa Knut.

Harold så til faren og sa:

- Skulle de til hytten altså?

- Ja, det ble sånn, sa Knut, og så litt på Harold som at Harold fokuserte igjen på maten og innså at han var myndig og skarp som husket på noe med naboene.

Cecilie så til Knut og ble glad for at Knut var så stolt av Harold.

- God mat, sa Oluf O..

Amulett

Det var en varm og frisk sommerdag at familien var samlet ved en strand noen mil unna hjemmet. De hadde hatt en fin reise til stranden.

- Kan du hente ballen? spurte Hagan Magn Oluf O. som satt slik at han var nærmest.

- Ja, det kan jeg, sa Olav O..

- Har du solkremen? spurte Astrid, Ingrid.

- Her, sa Ingrid.

Et lite kast i vinden kom inn på stranden og som var sjeldne den dagen. Bjørn-Leif var ekstra årvåken akkurat da og fikk med seg den spesielle formasjonen av sand og vind som oppstod på strandens overflate og fikk noen små koselige rynker på pannen som han tenkte, og ingen andre la merke til det og det la han også merke til og fortsatte etterpå med det øvrige han holdt på med.

- Vil du være med Marie? spurte Solveig, da hun skulle til et sted ikke så langt fra stranden.

- Ja, sa Marie.

De gikk sammen.

Knut satt sammen med Cecilie, og de koste seg virkelig den dagen og Knut innså flere ganger hvor godt livet var som han hadde et blick som en sau ut mot havet.

Det var en del andre som også besøkte stranden og de kom litt i kontakt med andre familier og hadde noen samtaler og lekte litt sammen med andre.

Karamellsaus

En av de dagene det hadde regnet dagen før slik at det var litt vått i gress og trær, var familien på tur til en bondegård for å se litt på dyrene og oppleve gårdslivet. Knut syntes det var viktig at de minste skulle få en opplevelse av gårdslivet tidlig. De hadde nylig parkert og var på vei til gården de skulle besøke og Oluf O. la merke til de første dyrene.

- Der er sauene, sa Oluf O..

- Ja, se der, sa Knut.

- Den tykke ullen, sa Hagan Magn.

- Det var mange, sa Marie.

- Ja, sa Solveig.

Bjørn-Leif gikk bort til gjerdet og så gjennom til sauene når de var kommet litt lenger bort til der sauene var.

Etter at de hadde sett litt og tatt noen bilder, gikk de videre og de skulle få oppleve kyr, hester, høner, haner, griser, og en del andre arter på besøket. Alle hadde et eget kamera som de kunne ta bilder med.

Når de var kommet hjem igjen satt de samlet rundt bordet i stuen foran fjernsynet og ordnet med bildene sammen. De hadde en stor skjerm der alle kunne koble seg til og de valgte sammen ut de bildene som de ville

lagre og arkivere. De laget en mappe og navn på albumet, og gledet seg over å ha så gode minner å se tilbake på.

Vinden

En natt kom der en gruppe med fugler over hjemmet til familien. Dagen etter kom det innslag i media. Det var en veldig stor andel fugler i en gruppe som hadde flydd like over området der familien bodde. Så mange var det av fuglene at det ikke hadde vært registrert så mange fugler i en gruppe før. Det var tatt bilder og det var filmet en del fra hendelsen og familien var glad for å få se dem.

Natten før morgenen når familien så fuglene på nyhetene, var rolig. Familien lå og sov. Gudleik og Cecilie lå i dobbeltsengen. Harold, Hagan Magn og de to andre guttene lå på hver sine rom med hodet på putene alle sammen. Og dynene lå over dem som en trygghet. Ingrid, Astrid og Marie sov også, men Solveig var på grunn av noe hun absolutt ville finne ut av, litt våken noen små perioder om natten. Det var naturen som vekket henne og så sovnet hun når det var passende.

Mørket lå i området sammen med det glimrende når fuglene passerte. Det var en måne som var nesten hel som lyste opp, og fuglene kunne en høre helt ned til grunnen, men ingen så dem.

- Hvor mange fugler var det? spurte Hagan Magn Knut om morgenen når de så innslaget av fuglene på fjernsynet.

- To hundre, sa Knut.

Hagan Magn reagerte ved å ville sitte seg ned i sofaen sammen med faren.

6

Natt

Så var det et nytt måltid på kjøkkenet for familien der de kunne sitte og kose seg sammen en morgen der det var fullstendig plaskende regn ute.

Når det var et slikt vær så samlet de seg rundt bordet ved kjøkkenet da det var lite lyd utenfra ved kjøkkenet slik at en ikke kunne høre været utenfor på samme måte. Det ble en stemning og følelse av at det var rolige tider og at det var et fredelig vær utenfor når en satt der.

- Hvordan er morgenen din Harold? spurte Knut sønnen.

- Bra, sa Harold.

- Du da Hagan Magn? spurte Knut.

- Veldig bra, sa Hagan Magn.

- Hvordan har dere det da jenter? spurte Cecilie.

- Bra, sa Ingrid.

- Bra, sa Astrid og smilte.

- Bra sa Solveig og smilte.

- Bra, sa Marie og lo litt.

- Veldig bra, sa Knut.

- Det er en fin morgen, sa Olav O..

- Ja, det er det, sa Knut og tenkte litt på det som Olav O. sa fordi det var nettopp derfor de satt der i det

været for å få stemningen og følelsen av at det var nettopp et rolig vær.

7

Dypene

Det var en fin vinterdag.

- Skal dere ut? spurte en ikke så langt fra hjemmet til Knut som var kjent for å ha gått fortapt, og som utrolig nok i en slik tid måtte få hjelp til livet.

Knut svarte ikke, og tenkte en stund på det gode livet han hadde da det var sjelden slik i den perioden at det gikk galt med menneskene. Knut fant ut for seg selv at det kunne skje akkurat nå i denne perioden der det skjedde, da det gode livet var akkurat i gang og at alt i verden under ett og samlet hadde selvfølgelig sine spor av noe annet fra en tidligere tid, slik at det kunne skje slike situasjoner fortsatt. Knut satte seg også ned i stuen og så litt på fjernsyn og på de beste innenfor moral på en kanal angående moral og tenkte at han var glad for det gode og det gode livet, og at alt innen en viss periode kom til å bli perfekt.

- Vil du ha noe? spurte Cecilie.

Knut så på henne og de hadde en stund sammen utover ettermiddagen der de spiste litt, koste litt og så litt på fjernsyn og snakket litt sammen.

I en annen situasjon i huset så var Bjørn-Leif på oppdagelsesreise alene og hadde med seg noen leker. Han hadde funnet en kiste, en kasse, og hadde akkurat fått åpnet den og satt og så på tingene i kisten for første gang.

Det var en fin kveld for familien i huset etterpå.

Kupong

Solen var høyt på himmelen og alle satt glade i bilen da de skulle på handling. Butikken var et stykke unna og det tok en stund å kjøre.

- Hva vil du ha i dag? spurte Olav O. Hagan Magn.

- Jeg vet ikke, sa Hagan Magn.

- Du kjøpte det du liker best sist, sa Olav O..

- Ja, det stemmer, Olav O., sa Hagan Magn. - Du er flink til å huske.

Olav O. begynte å smile og ble stolt av seg selv.

- Jeg skal ha noe til turen i helgen, sa Solveig.

- Ja, klart det, sa Astrid.

- Jeg skal på tur som dere vet i hele helgen, og må ha med meg noe å spise, sa Solveig.

- Jeg vil ha en is, sa Marie. - Det er så varmt ute.

- Det skal du få! sa Knut som akkurat hørte det Marie sa.

Alle i bilen ble glade for det Knut sa, og begynte å tenke på det å få seg en is selv.

Bjørn-Leif satt bakerst helt alene på et litt mindre sted som var satt opp for ham da han ville sitte der. Han kunne nemlig sitte på et annet ledig sete litt lenger foran, men han ville sitte der bak og satt i sine egne tanker. Han hadde akkurat et blikk ut på det utenfor om han strekte

seg litt over kanten på vinduet, ellers så bare så han eventuelt på alt inne i bilen som han ville se på.

Nede

Det var ved en middag at alle i familien skulle få velge dessert. Cecilie hadde kjøpt inn to ulike desserter og ville prøve å se hvordan barna reagerte når de fikk spørsmålet om hvilken dessert de ville ha. Hun tenkte at det kunne være kjekt for barna og få et minne om, og en opplevelse av.

Når middagen var ferdig og Cecilie skulle til å hente dessert så sa hun at hun hadde kjøpt inn to ulike desserter, og at hver enkelt kunne selv velge hvilken dessert. Hun hadde en spesiell gelé og en pudding. Besvarelsene ble slik:

- Gelé! sa Olav O..

- Pudding, sa Hagan Magn.

- Jeg kan få en gelé, sa Harold.

- Pudding, sa Astrid.

- Pudding, sa Ingrid.

- Gelé, sa Marie.

- Hva vil du ha Bjørn-Leif? spurte Cecilie Bjørn-Leif engang til.

Bjørn-Leif svarte gelé.

- Pudding, sa Solveig.

- Du kan velge for meg, sa Knut til Cecilie.

Cecilie ble litt overrasket over det som Knut sa, men glad for at han engasjerte seg litt i dette med valg av dessert.

- Sånn, sa Cecilie, når alt var klart og alle hadde fått sin dessert.

10

Sno

Det var i den ene gangen i huset at plutselig Harold, Hagan Magn, Olav O. og Bjørn-Leif satt samlet. Hagan Magn skulle vise Harold noe, og så plutselig uten å tenke på det da det var så stilig det som Hagan Magn viste til Harold så lente Harold seg inntil veggen med ryggen og seg helt ned til gulvet og ble sittende der slik at Hagan Magn også satte seg ned. Olav O. og Bjørn-Leif kom tilfeldigvis springende forbi og snudde og satte seg ned de også for å se hva det var de to andre holdt på med.

De fire ble sittende en stund, og hadde litt tid igjen med det som de holdt på med, før Cecilie og Knut kom ut fra soverommet litt lenger nede i gangen og kom til å gi et råd til guttene om at de ikke måtte sitte på gulvet. Det var siste gang de satte seg ned slik med buksene ned på gulvet da de forstod det at det ikke var nødvendig.

- Stilig, sa Harold til Hagan Magn til slutt.

- Takk, sa Hagan Magn og gikk tilbake til rommet sitt.

Olav O. laget noen lyder og så gikk Olav O. og Bjørn-Leif til rommet til Olav O. der Olav O. skulle vise noe til Bjørn-Leif.

- Se her, sa Olav O..

Bjørn-Leif fikk se og holde på det som Olav O. ville vise.

- Er den ikke stilig? spurte Olav O..

DEL 9

1

Snø

Det var i stuen, og været var mildt og fint slik at en ikke tenker noe over været. Familien på ti skulle spise dessert etter en god middag.

- Jeg er mett, sa Olav O..

Knut smilte litt for seg selv av en slik skjønn, liten gutt som ikke forstår hvor enormt godt det er med en skikkelig god dessert på denne jorden. Cecilie så også til Knut like før han sa noe til gutten sin:

- Vi får se om du får plass til litt dessert også Olav O..

Olav O. sa ingenting.

Knut og Cecilie hentet desserten og Harold, Hagan Magn, Olav O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie satt plutselig med en deilig dessert fremfor seg som de kunne nyte i det fine været. Knut tok opp døren litt og det kom inn en litt frisk bris om bordet og familien.

- Så kan dere begynne, sa Knut og Cecilie i kor.

Olav O. laget en lyd med munnen.

- Så du gleder deg nå Olav O.? spurte Knut.

- Ja, nå er jeg sulten likevel, sa Olav O..

Alle laget en liten reaksjon ved bordet og Marie kniste litt for seg selv.

- En deilig dessert! sa Knut.

- Ja, sa Hagan Magn.

Kne

Alle i familien var på badet. Guttene og jentene var tilfeldig fordelt ut over de to badene, da de heller ville ha det slik enn at det kun var jenter på ett bad og kun gutter på det andre, da det ble for kategorisk. Så de stod slik de tilfeldig hadde bestemt det og alle pusset tennene og gjorde seg klar. Knut og Cecilie var også på sitt bad og pusset tennene. De hadde nemlig gjort noe sammen slik at alt tilfeldigvis den kvelden var klart til å pusse seg litt med hastverk for å få pusset seg i rimelig tid til å legge seg.

Når de var ferdig så gikk alle og la seg og alle de vanlige, ordinære, bevegelsene en utfører når en legger seg ble utført. Det handler om å legge hodet på puten, og det handler om å komme seg ned i sengen i det hele tatt og legge seg under dynen og så dra dynen over seg, og så handler det om å få ro og så lukke igjen øynene og gjøre seg klar til å sove. Når dette var ferdig, så ble det helt rolig i huset. Knut og Cecilie var trøtte, så de sovnet ganske raskt, begge to uten noe videre kosing.

Det var stille i området der huset var, og alle hadde kommet seg til ro. En vakker kveld og kommende natt. Himmelen var mørk og stjernene var virkelig på vei frem. Om en hadde stått under åpen himmel så hadde en sett alle de bakenforliggende stjernene tre frem som en vegg

av belysning som får de fleste uten vitenskapelige grader til å undre seg.

PC

Familien var i hagen og koste seg en dag det var overveldende fint vær med sol og varme. Alle sammen hadde nok solkrem. Bjørn-Leif var litt overalt og koste seg og Cecilie passet på at han hadde nok solkrem slik at det ikke var noen fare for forbrenning.

Harold, Hagan Magn, Olav O., Ingrid, Astrid, Solveig og Marie satt sammen og spilte kort. Bjørn-Leif holdt på med sine egne ting. De spilte et spill de hadde lært av Knut og Knut fulgte litt med fordi det var et sånt langvarig spill slik at det var kjekt å følge med der han også hadde lært dem en måte å føre stillingene på. Det var nemlig i det spillet flere stillinger en måte holde kontroll med for å spille det på en vanlig måte.

- Hva er stillingen? spurte Knut.

- Fem, fire, null, seks, syv, tre og fire, sa Hagan Magn. - Det er merkelig jevnt.

Knut så litt på alt sammen av kort og papir og blyanter og barn.

- Kjekt, sa Knut til Cecilie.

Cecilie så litt på kroppen til Knut og sa ingenting annet enn å gi ham noen følelser som passet ved litt berøring.

Knut satte en stilling og holdning som en ganske ung mann og tok seg noe mat og drikke som stod på bordet ved siden av og glemte alt annet enn tankene sine.

Addere

Familien var på reise i en av de siste ukene i en ferie. De hadde bestemt seg for å reise på en busstur, og koste seg langt bak i bussen. Det var slik at det var laget til et toalett slik at en måtte gå inn på toalettet utenfra slik at kun når bussen var uten fart gikk det an til å gå på toalettet. Dette var en god løsning for å unngå at det ble problemer med duft eller lukt inne i bussen. Familien koste seg og guttene og jentene hadde alle sammen en koselig plassering slik at de kunne se på alt utenfor når bussen var i fart. Knut og Cecilie satt bakerst og hadde oversikt over barna. Knut satt med baken litt fremover i setet og Cecilie brukte litt tid til det å vise Knut hvordan han kunne sitte med noen sensuelle bevegelser i tillegg.

- Hvordan har dere det? spurte Knut barna fremfor.

- Bra, sa Hagan Magn.

De andre også gav uttrykk for at de hadde det fint og at de koste seg og at alt var i orden.

- Veldig bra! sa Knut.

- Når stopper vi? spurte Olav O..

- Det er ikke så langt igjen, sa Knut. - Det kan ta kanskje en halv time, så om du ser på klokken din så kan du tenke deg at minuttviseren skal på motsatt side først.

Olav O. sa ingenting og ble sittende og se på klokken sin.

De ble stille igjen og alle koste seg.

Josefine

Det var en vakker morgen i området der familien hadde hjemmet sitt. Solen kom nærmest samtidig over hjemmet, huset, til familien og en nærliggende gård, slik at både Knut og en hane våknet samtidig. Hanen laget sin vanlige lyd samtidig som at solen gikk inn vinduet til Knut så han våknet. Han kvapp litt til, men roet seg straks ned da han kjente området godt og innså at hanen og ham selv hadde våknet til av solen samtidig. Knut innså at det var en sjelden situasjon, og det at kroppen får en slik impulsiv, overraskende, oppvåkning kan være litt ekkelt, men han smilte lett for seg selv og roet seg ned og la seg igjen til å sove samtidig som at han tenkte på det nydelige i en slik sol og en slik hane og et slikt område, der han åpnet øynene litt for å se ut av vinduet der han innså at det også til og med var mange opplyste små dråper rundt omkring i naturen og i gresset utenfor, som gav i tillegg til andre gode tanker en herlig stemning i den tørre sengen og de store myke bestanddelene som dynen og puten utgjorde som Cecilie var den som hadde ansvaret for.

- God morgen, sa Knut helt rolig for å se om Cecilie hadde stått opp.

Han hørte ingenting, så det var nok slik tenkte han at hun fortsatt sov.

Knut sovnet igjen og kom til å sove en stund til i en herlig ro.

6

California

Fremfor fjernsynet sammen var familien en kveld en mandag. De koste seg veldig sammen med alle slags ting å snakke om som ble vist på fjernsynet.

Cecilie hadde nettopp hentet mange gode ting å spise, og barna fant seg på bordet både mat og drikke.

- Denne er god, sa Olav O. til Hagan Magn.

- Denne også, sa Hagan Magn og viste en mandarin.

- Det er godt med kald drikke når en sitter og ser på fjernsyn inne på denne måten, sa Marie til de andre jentene, og ellers i plenum.

- Ja, sa Knut.

- Ja, det er godt med noe friskt, sa Astrid.

Cecilie ble glad.

Bjørn-Leif satt bak sofaen og holdt på med noe helt for seg selv, og laget lyder som viste at han koste seg. Ingen andre fikk det med seg, men det gjorde ikke noe for ham, da han likte det å være alene uten nødvendigvis å tenke på at han var alene.

På fjernsynet ble det vist en del høydepunkter fra det som hadde skjedd den dagen, både en del underholdning fra kulturlivet og en del idrett. Litt musikk var også med.

Harold satt i den ene enden av sofaen, og Olav O. snudde seg plutselig rundt for å endre litt på sittestillingen ved siden av Harold.

7

Nord

Familien satt i stuen. De spilte sammen. De hadde tatt frem en del snacks som de kunne spise, sammen med litt god drikke. Så en del spill som de kunne spille sammen. De hadde både spill på nettbrett og fysiske brettspill.

- Skal vi spille det? spurte Olav O..

- Ja, det kan vi kanskje, sa Hagan Magn. - Men, dette er også kjekt.

- Ja, sa Harold. - Dette er også ganske kjekt, så skal vi finne en måte å bestemme oss på?

- Ja, det kan vi, sa Marie.

- Ja, sa Astrid.

- Da vil jeg ha dette, sa Olav O..

- Hva med dette bare sånn i forbifarten? spurte Knut og pekte på ett han syntes var veldig greit sist de spilte.

- Det er bra, det der, men vi spilte jo det sist, sa Olav O..

- Ja, det er sant, sa Knut.

- Det er litt kjedelig å spille det samme hver gang, sa Olav O.. - Det er kjekt med litt variasjon.

- Ja, det er det, sa Knut. - Det er ikke så viktig for meg. Men det var faktisk litt kjekt det sist, så vi kan jo spille det igjen når alle andre vil.

- Ja, det er greit, sa Olav O..

- Da blir det dette, sa Hagan Magn etter at alle hadde blitt enige.

Nåværende

Knut satt alene fremfor fjernsynet. Som en av dem som hadde opplevd et annet samfunn, før det gode livet og det gode samfunnet var fullstendig, kunne han av og til bli sittende og sammenligne og la seg imponere av slik det var blitt. Knut ringte en venn:

- Hei, sa Knut.

- Hei, sa vennen.

- Jeg har et godt fjernsyn, sa Knut. - Det er stadig noe å la seg imponere av.

- Ja, sa vennen. - Jeg har fjernsynet i stuen og som jeg sitter så er det ikke så mye annet å gjøre om en vil ha noen nye inntrykk.

- Siden for nyheter er spesielt interessant, sa Knut.

Vennen ble litt stille.

- Når jeg går inn på den, så er det nesten umulig å gå ut igjen, sa vennen.

- Ja, sa Knut.

Begge to ble sittende fremfor den siden på fjernsynet som var interaktivt, og så litt på siden for nyheter.

Plutselig så pustet Knut inn, og fortsatte:

- Det er virkelig et gode å ha det slik, sa Knut.

- Her har jeg alt det som er av det beste av innstillinger, sa vennen. - Jeg kunne aldri tenkt meg det å gå tilbake til slik det var før.

Gni

Det var klart for bading.

Familien hadde kommet seg frem til der de skulle bade. Harold, Hagan Magn, Olav O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie var i badetøyet og det var én ting som var klart for Hagan Magn, og det var at han skulle lære seg å stupe den dagen.

- Jeg skal lære meg å stupe, sa Hagan Magn.

- Veldig bra, sa Knut.

- Jeg kan vise deg, sa Harold.

Hagan Magn ble veldig glad for at hans eldre bror kunne vise han det å stupe. Hagan Magn sa ingenting og de gikk bort til stupebrettet.

- Du holder armene ned mot vannet når du skal til å treffe vannoverflaten, sa Harold. - Du må ikke holde armene høyt opp eller lage så mange rutiner før du når vannoverflaten. Se her så skal jeg vise deg.

Harold tok sats og hoppet ut mot vannet, og traff med armene mot vannoverflaten slik som han hadde sagt, og det var et ganske pent stup.

- Det er to ulike stupere, sa Harold. - Det er de som er veldig nøye, og så er det de som stuper slik som jeg.

- Da vil jeg som deg, sa Hagan Magn.

Harold ble stolt for det som Hagan Magn sa.

Hagan Magn tok sats og stupte og det var veldig bra allerede første gangen.

- Det så veldig bra ut, sa Harold.

10

Mat

Familien var samlet i stuen. Det var tid for middag og Cecilie hadde forberedt maten.

Barna satte seg ned på stolene sammen. Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie.

- Det blir godt med mat, sa Hagan Magn.

- Jeg har gledet meg, sa Olav O..

- Jeg også, sa Marie. - Jeg tenkte på middagen allerede ved lunsj jeg i dag.

- Hvorfor det? spurte Astrid.

- Jeg liker denne retten ekstra godt, sa Marie. - Det er en av mine favoritter.

- Det er også en av mine favoritter, sa Hagan Magn.

- Hva liker du best Ingrid? spurte Marie.

Ingrid svarte, og like etterpå kom Cecilie inn med de siste tallerkenene med mat.

- Sånn, sa Cecilie. - Da kan dere begynne.

Alle var glade og slik lettet som en er når en skal i gang med å spise.

- Denne så god ut, sa Harold.

- Ja, den er veldig god, sa Knut til Harold.

De alle rundt bordet, begynte omsider med det å spise, og det var hyggelige lyder, samtaler og glede under måltidet.

DEL 10

1

Nordvest

I en liten dal i den ene fjellsiden i området der hjemmet til familien var skulle de på tur en ettermiddag. Knut, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie var gående like før inngangen til dalen, og så oppover, innover:

- Det er så fint her, sa Cecilie.

- Ja, sa Hagan Magn.

- Det er det fineste stedet på jorden, sa Oluf O..

Knut smilte av det skjønne utsagnet til sønnen.

- Jeg var engang helt innerst, øverst, der, sa Solveig og pekte.

- Jeg har vært der også, sa Ingrid. - Jeg var der en gang da jeg var på din alder.

- Vi kan spise niste når vi kommer litt lenger inn, sa Knut.

- Ja! sa Oluf O..

De gikk videre, og det var en behagelig sti. Det var et lett fuktig gress på sidene av stien. Noen fugler passerte på himmelen:

- Se fuglene! sa Oluf O..

- Ja, se der, sa Hagan Magn og fulgte litt med på dem.

De hadde en veldig fin tur den dagen. De ble sittende en lang stund i dalen der de satt og spiste. Alle var glade.

Nordøst

Familien spiste middag til vanlig tid, og gikk for å hvile etter middag. Det var ikke vanlig at alle barna hvilte etter middagen, men Gudleik hadde lyst til at alle skulle ta seg en hvil den dagen da de hadde hatt mange anstrengende aktiviteter i løpet av dagen.

Knut og Cecilie sov i sengen på rommet sitt. Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie på sine rom.

Under et øyeblikk underveis i hvilen hadde alle sovnet. De lå i sengene, sovende, og ute var det et rolig, lett og friskt, sommervær, slik at det var litt kaldt i skyggene og varme under solen. Noen få skyer på himmelen, helt lett som slør eller pynt på den blå himmelen.

En del aktivitet kunne en ane i området, som naboer som holdt på med noen aktiviteter, og noen dyr som holdt på med sitt og kanskje laget noen lyder. Været ganske stille, og litt bevegelse i absolutt alt fra små bevegelser i luften på grunn av lite vind. Lys som gjenskinn fra solen i alt som ikke var i skygge. En tid, og et liv, der Gudleik, Cecilie, Harold, Hagan Magn, Oluf O., Bjørn-Leif, Ingrid, Astrid, Solveig og Marie lå med en fullstendig, hel, ro med alt.

GUDLEIK AURELIUS FORLAG

ISBN 978-82-94114-03-0